

SCOUT KOERIER

Kortekaas luxe huishoudelijke artikelen sponsort deze pagina

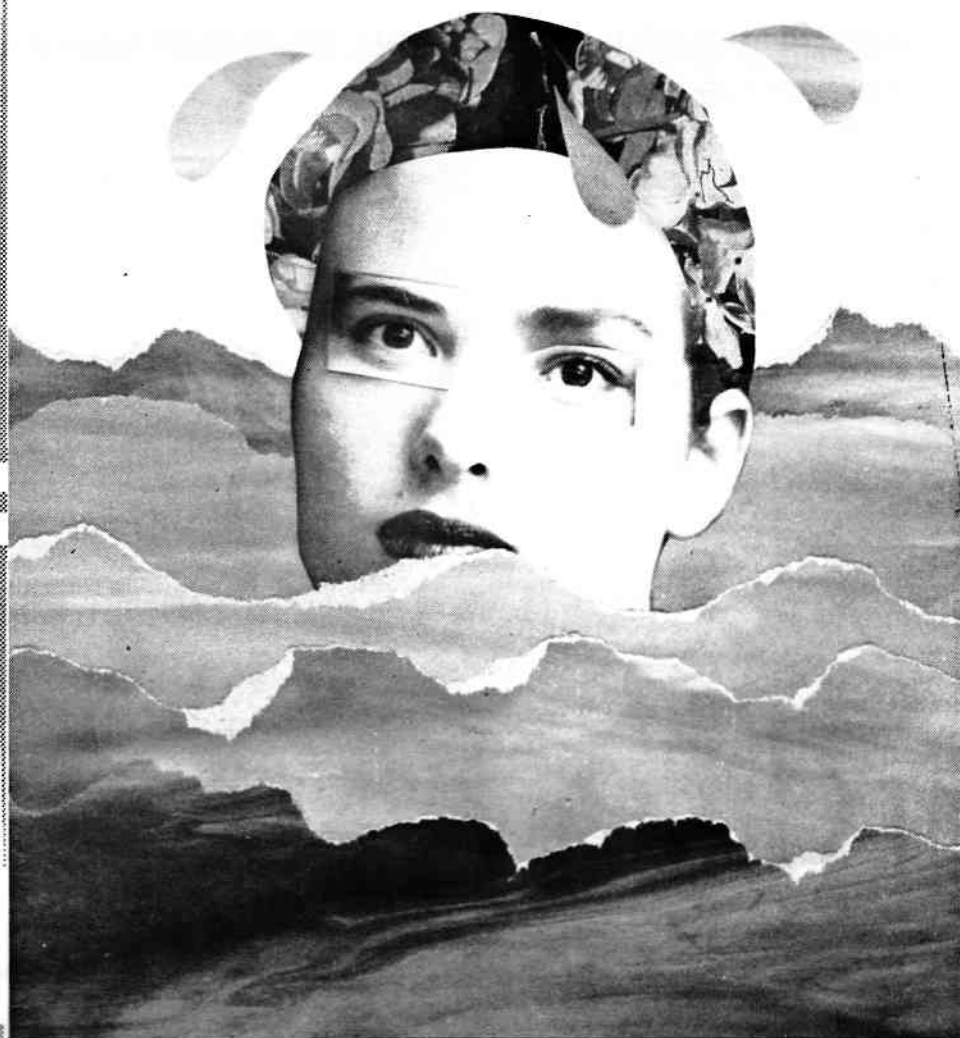
THEMA: WATER

SUCCES-STORY VAN AD

EXCLUSIEF: HET WATERZWIJN

ONZIN DER ONDERDELEN

JUNI '93

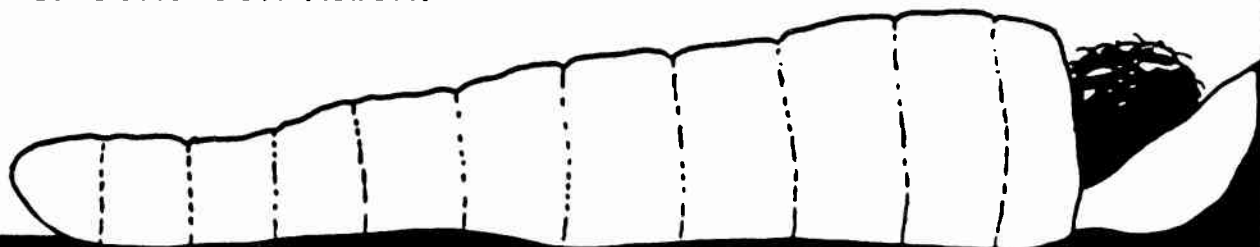

SLAAP

zakken zijn de grote specialiteit van lichtgewichtkampeerspecialist Zwerfkei Buitensport.

Op de eerste etage van onze ruim 1000 m² grote winkel kunt u kiezen uit wel 100 verschillende, waaronder dons gevulde slaapzakken uit eigen atelier en kunststof gevulde modellen van alle gerenomeerde merken.

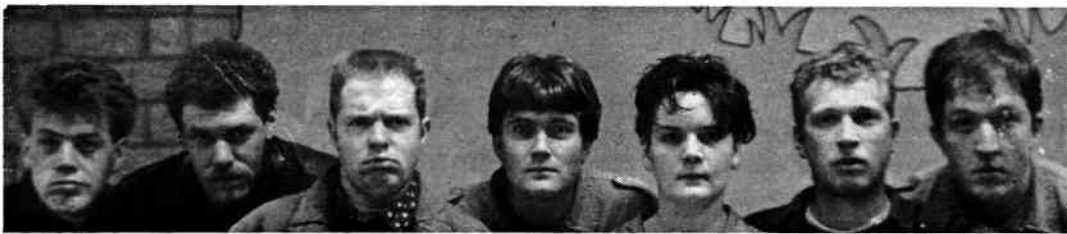
Alle slaapzakken en al onze andere artikelen staan uitvoerig beschreven in ons 132 pagina's dikke Handboek. Bel ons even om dit aan te vragen of, nog beter, kom er eens een halen.

ZW@RFKEI

BUITENSPOORT

Achterstraat 24, 3441 EH Woerden. Tel.: 03480-21648

Scoutkoerier nr. 2, 1993

De Scoutkoerier is het vrije en ongebonden cluborgaan van de Albert Schweitzergroep Woerden, verschijnt viermaal per jaar en wordt kosteloos verspreid onder leden en relaties.

De Scoutkoerier staat onder redactie van Marcha van der Berg, Marjolein Roerhorst en Frank Tebbe.

Lay-out: Marco Beckers, Dave Kortekaas en Peter Roerhorst.

Illustraties: Marcha van der Berg en Dave Kortekaas.

Ontwerp cover: Dave Kortekaas.

Redactionele faciliteiten:
Rijnstraat 10a

Postadres redactie: Warmoeshof 36, 3441 ER Woerden. Tevens is er een postvak in de bestuurskamer op de boerderij.

De girorekening van de Albert Schweitzergroep is 17.75.087. De maandelijkse contributie bedraagt f 10,= voor bevers, welpen en esta's, f 12,= voor de landverkenners, f 16,= voor de zee- en luchtverkenners en f 20,= voor de explorers. Gelieve de contributie per vooruitbetaling over te maken aan de penningmeester van de groep, de heer R. Verhoeven (tel.: 13492).

Lieve lezeressen, beste lezers,

Wat is het weer een volle Scoutkoerier geworden! Jullie hebben allemaal erg je best gedaan! Dit is goed voor het redactiekorps! Hoevel, het heeft ons wel heel veel tijd gekost om alles in te tikken; met twee computers zijn we toch een hele dag bezig geweest. Laten we met z'n allen proberen om de kopij voortaan op floppy in te leveren. En laten we met z'n allen geld bij elkaar brengen om Richard en Leonie een snellere printer te geven!

Het thema van deze Scoutkoerier is water. Water neemt, zoals jullie allemaal wel zullen weten, een zeer belangrijke plaats in binnen de Albert Schweitzergroep. Waterpistolen, watergevechten, waterig kijken, je kent het wel.

Behalve dat staat deze Scoutkoerier ook weer vol met spelfouten, zoals je van ons gewend bent. Deels komt dit, doordat wij de authentieke spelling van kampverslagen hebben gehandhaafd en deels, doordat de spellingscontrole van WP ook niet alle foutjes eruit haalt. Jammer, maar helaas.

We wensen jullie allemaal een heel fijn zomerkamp en een hele prettige vakantie. Pas uit en kijk op voor zeeëgels, vreemde mannen, uitheemse gerechten, ongere lifters, donkere steegjes, zakkenrollers, scheurbuik en andere fijne vakantiebelevissen. Veel plezier en tot in september! Dan zijn wij er ook weer!

Liefs, jullie redactie.

In de bestuursrubriek staan we deze keer stil bij een paar punten die de afgelopen maanden op de agenda van groepsraad en stichtingsbestuur hebben gestaan.

Verder tref je hieronder een verhaal aan van Jaap en Joke, respectievelijk voorzitter en secretaresse van het groepsbestuur, en van Ton de Kruyf, de voorzitter van het stichtingsbestuur. Tot slot natuurlijk de agenda, met de data van alle zomerkampen.

Van het groepsbestuur

Hopelijk wordt er niet een HELE bladzij gereserveerd voor de buitengewoon interessante stories die Joke en Jaap te melden hebben. De belangrijkste gebeurtenissen in onze groep zijn de komst van een aantal nieuwe leiders en leiders. Bij de Esta's kwamen Monique Lamboo en Jetske Woudstra, bij de zaterdagmorgenhorde Commerijn Plomp en Theo van Meerendonk, en bij de zaterdagmiddaghorde Claudius van Unen. Wij wensen deze nieuwe mensen een goede tijd bij onze groep toe.

Verder zullen na het zomerkamp ongeveer vijftientig welpen moeten overvliegen. Ze zullen voornamelijk naar de dinsdagavond en de luchtverkenner gaan, omdat de zeeverkenner maar enkele nieuwelingen kunnen opnemen.

Ten slotte heeft een enthousiaste moeder zich aangemeld voor een Woensdagmiddaggroep (die er dus nog niet is), maar dat kan alleen als er zich nog twee anderen aanmelden om mee te helpen als leidster of leider. Iedereen die dit leest gaat gewoon Joke bellen (tel.: 15788) om goede tips door te geven of om zichzelf aan te melden. De startdatum zou circa 15 september zijn.

Een goed zomerkamp en een goede vakantie,

Joke en Jaap.

Van het stichtingsbestuur

Begroting '93

In de bestuursvergadering van jongstleden 17 maart hebben wij de penningmeester van de stichting decharge verleend voor het boekjaar 1992 en zijn wij als bestuur accoord gegaan met de begroting van 1993 (zie verderop in deze rubriek voor de inhoud hiervan, red.). Dit is toch altijd weer een belangrijk moment voor de vereniging, want een financiële leidraad voor de activiteiten is van essentieel belang voor de mate waarin de leiding van de groepen in staat is om kwaliteit te brengen in het spel van verkennen.

Als bestuur verwachten wij, dat er ook dit jaar weer een produkt zal worden neergezet, waar wij met zijn allen trots op kunnen zijn! Kwaliteit zal het ledenaantal opstuwten naar ongekende hoogte, en wie weet halen wij dit jaar wel de magische grens van 200 leden!

Voorwaarde is wel, dat wij een leiderskorps krijgen, dat dit aantal leden kan

begeleiden in de activiteiten en daarbij is een evenwichtige verdeling over de subgroepen ook van uitermate groot belang. Deze zaken zullen door het bestuur op de voet worden gevolgd, ondanks het feit, dat dit zaken zijn voor de groepsraad.

Kijk dus allemaal om je heen en tracht waar mogelijk potentiële leiders warm te maken voor een actieve rol in onze vereniging, want het is niet alleen een aangename tijdsbesteding voor de leden, maar OOK voor het leiderskorps!

De jungle.

Met gepaste trots heb ik als voorzitter staan kijken naar de 'jungle' in wording. Hier wordt weer zo'n dynamisch stuk Scouting gerealiseerd! Mijn complimenten voor alle personen, die deze 'jungle' tot leven brengen!

Ik ben ervan overtuigd, dat over een jaar hier een stukje landschap ligt, waar wij met zijn allen trots op kunnen zijn en een bijzondere toegevoegde waarde zal hebben op het spel van verkennen van de subgroepen.

BRAVO BRAVO BRAVO BRAVO.

PC's.

De electronicaclub is sinds kort voorzien van een fors aantal computersystemen, die weliswaar technisch niet meer zo up-to-date zijn, maar in de hobbysfeer nog een behoorlijke uitdaging zijn. Het is een Wang Office Information System, dat bestaat uit twee forse servers, twee PC's, een fors aantal beeldschermen en printers in alle soorten en maten. Alle systemen draaien, maar om er nog iets leuks van te maken, moet er nog wel even gesleuteld worden.

Het is nu dus aan de electronicaclub om er iets van te maken! Het zal mij niet verbazen als wij binnenkort door de gehele boerderij via een fraai netwerk op deze servers kunnen werken met WP! Ik ben benieuwd!

Victor, succes.

Ton de Kruijf.

Overvliegen

Het overvlieg-probleem en het daarbij behorende kaderprobleem namen het afgelopen kwartaal een belangrijke positie in op de agenda van de groepsraad. Gezien de omvang van de beide welpenhordes en de Estagroep (het totale aantal welpen en Esta's zweeft rond de 100) is het waarschijnlijk dat er zo'n 20 à 25 leden overvliegen naar de drie verkenneronderdelen. De zeeverkenners hebben momenteel weinig

uitbreidingsmogelijkheden, zodat een groot deel vermoedelijk naar de land- en luchtverkenners gaat. Om het overvliegen zo goed mogelijk te laten verlopen en ieder lid de kans te geven om bij elk onderdeel te gaan kijken, is er een commissie ingesteld, bestaande uit Wouter Snijder (Landverkennersleiding), Victor van Beijma (Luchtverkennersleiding) en Bert Haanappel (Zeeverkennersleiding).

Financiële acties

Financiële acties stonden het afgelopen kwartaal zowel op de agenda van de groepsraad als van het stichtingsbestuur. De financiële acties zijn het afgelopen jaar goed geweest voor zo'n 20% van de inkomsten van de Albert Schweitzer-groep. Momenteel zijn dat met name de Kerstactie (alle leden; opbrengst rond de f. 3500,-), de Jantje Beton-collecte (oudere leden en leiding; f. 1000,-) het Concours Hippique (oudere leden en leiding; f. 1200,-) en het Veteranentreffen (oudere leden en leiding; f. 2500,-). De vraag is of er nog ruimte is voor een andere financiële actie. Enerzijds is een verruiming van de financiële middelen geen overbodige luxe gezien de gestegen kosten voor het onderhoud van gebouwen en terrein, maar anderzijds wordt er wederom een beroep op de leiding en de oudere leden gedaan, die immers bij alle acties betrokken zijn. Het voorstel tot uitbreiding van het aantal acties had dan ook heel wat tegen-

standers. Derhalve zit een uitbreiding van het aantal acties er voorlopig niet in.

Agenda

25, 26, 27 juni:

Zomerkamp Bevers
(Woerden)

2, 3 juli:

Concours Hippique
(Land-, Zee-, Luchtverkenners,
Explorers en leiding)

3 t/m 10 juli:

Zomerkamp Titulaerhorde
(Hoek van Holland)

4 t/m 15 juli:

Zomerkamp Zeeverkenners
(Vinkeveen)

10 t/m 17 juli:

Zomerkamp Holbihorde
(Hoek van Holland)

10 t/m 17 juli:

Zomerkamp Landverkenners
(St. Jozefswaert, België)

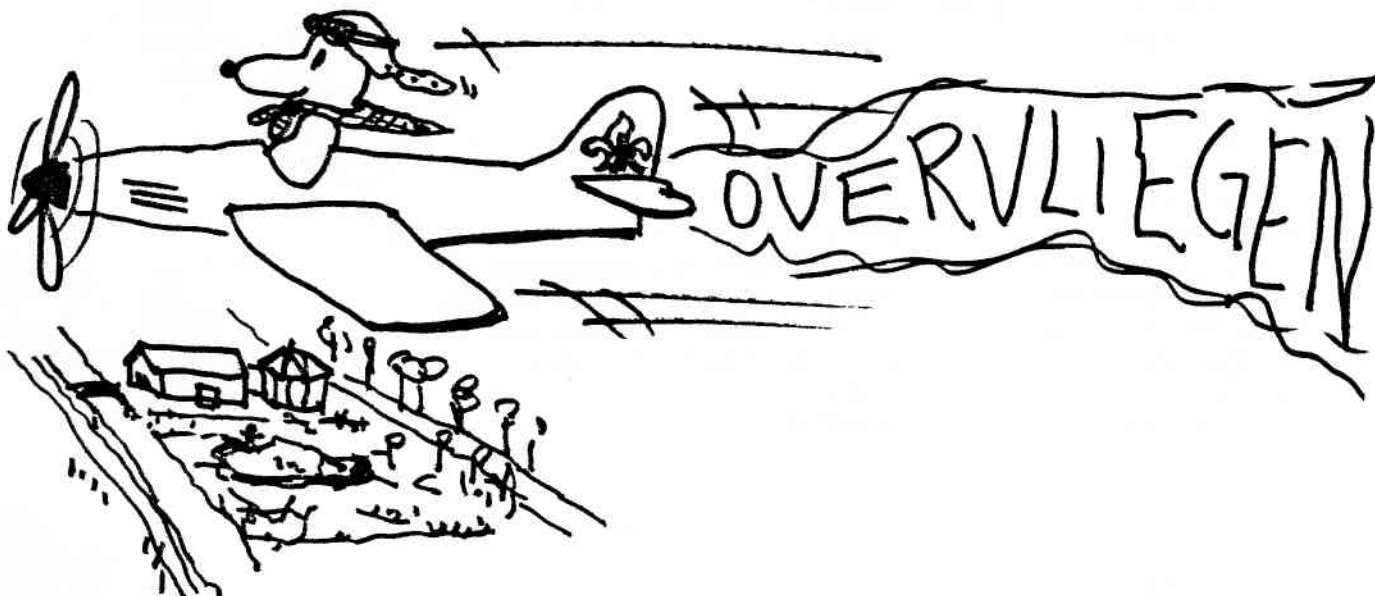
27, 28 augustus:

Nationaal Veteranen Treffen
(Land-, Zee-, Luchtverkenners,
Explorers en leiding)

15 september (ongeveer):

Nieuwe Scoutkoerier
(met kampverslagen)

De Explorers gaan niet op kamp. De Esta's gaan misschien met één van beide welpenhordes mee en ook over een kamp van de luchtverkenners was bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier nog geen duidelijkheid.

Begroting '93

In de stichtingsbestuurvergadering van 17 maart is de begroting van de penningmeester aan de orde geweest. Er wordt in 1993 voor zo'n 20.000,= ingeteerd op de financiële reserves. Daarnaast krijgen de spelonderdelen voortaan f 3,= per lid per maand van de groep (voorheen was dit f 2,=). De begroting ziet er als volgt uit:

A. UITGAVEN

	Jaarlijks	Investering		Jaarlijks	Investering
Afbouwkosten gebouwen:			Aanschaf pionierhout	500,=	
Bouwkundig en installaties	5330,=		Werkplaatsinvesteringen		1040,=
Afbouwprogramma 1993		7260,=	Bijdrage aan Scoutkoerier	500,=	
			Leiding- en stafweekend	750,=	
Kosten huisvesting:			Activiteitenkosten onderdelen:		
Groot onderhoud	10000,=		Bevers	1080,=	
Gas, water, verlichting	3000,=		Holbihorde	2120,=	
Schoonmaakkosten	440,=		Titulaerhorde	2120,=	
Kosten sanitair	165,=		Esta's	790,=	
Verzekeringen gebouw	1600,=		Landverkenners	1142,=	
Belastingen	1000,=		Zeeverkenners	1480,=	
			Luchtverkenners	1172,=	
Kosten terrein:			Explorers	1040,=	
Onderhoud terrein	3890,=		Totale uitgaven	53619,=	20838,=
Aanschaf inventaris		2538,=			
Inrichting terrein		5000,=			

B. INKOMSTEN

Organisatiekosten:			Contributies	21000,=	
Bestuur en secretariaat	370,=		Concours Hippique	1000,=	
Telefoon	800,=		Veteranentreffen	2500,=	
Contributie Scouting Nederland	4500,=		Jantje Beton	1000,=	
Contributie District	450,=		Kerstactie	5000,=	
Kamer van Koophandel	60,=		Wielerronde	200,=	
Activiteitenkosten algemeen:			Verhuur gebouw	7000,=	
Verzekeringen	190,=		Verhuur materiaal	2100,=	
Cursuskosten leiding en staf	500,=		Verhuur boten	700,=	
Materiaal kerstactie	1900,=		Verhuur aanhangwagen	100,=	
Aanschaf kampeermateriaal		3400,=	Inkomsten bar	7750,=	
Onderhoud kampeermateriaal	500,=		Subsidie gemeente	5000,=	
Aanschaf EHBO-materiaal		200,=	Diverse rentes	2000,=	
Aanschaf keukenmateriaal		1400,=	Ten laste reserves		20838,=
Onderhoud boten	5750,=		Totaal	55350,=	
Verzekeringen boten	480,=				
			Generaal saldo	1731,=	0,=

Er is weer heel wat kopij voor onze welpen- en estarubriek. En natuurlijk is er weer een winnaar van de 100 stuivers: deze keer is dat niemand minder dan WOUTER JONGMA van de Chriet Titulaerhorde!!! Gefeliciteerd! Door de hele Scoutkoerier heen vind je trouwens allemaal leuke tekeningetjes van Chriet Titulaer, die natuurlijk gemaakt zijn door de welpjes van de Titulaerhorde, ter ere van zijn 50e verjaardag. Oh ja, de taalfouten in deze rubriek zijn niet door de redactie gemaakt.

Op zaterdag 20 februari 1993 gingen we met de hele scouting groep naar maarsenbroek, want we gingen zwemmen omdat het BADEN POWELL dag was. We moesten om kwart over twaalf op het station aanwezig zijn. In de trein zaten mijn broertje ik en nog een ander jongetje op het bagage rek. Toen we weer terug waren op de boerderij gingen we daar ook eten we aten vies eten en een lekker toetje

(Ralf Wintjens, Holbihorde)

Het voorjaarskamp

We gingen in t e n t e n slaapen.

(Thijs G., Titulaerhorde)

ik heet joost
ik ben 7 jaar
ik speel graag in de romol
het knoten vint ik het leukst
ik vint school best leuk
ik mag alleen op de fiets

(Joost, Holbihorde)

de scouting
we moesten een spel doen we gingen heel veel brieven leesen en dat moesten we dat doen en heel veel en toen gingen we een brief schrijven maar dan gaan we misschien nog watergeft doen en dan-

(Anoniempje, Titulaerhorde)

De scouting

We hebben allemaal opdrachten moeten uitvoeren. Ik zat in groep twe e. De eerste opdracht was: Bij elke letter van het alfabet iets over de natuur bedenken. Ook moesten we estafette rennen, wij maakte de baan steeds korter door de pilon dichterbij te zetten. We maakte de baan ook langer door de pilon verder weg te zetten. Bij weer een andere opdracht moesten we een opdracht voor de volgende groep maken. Dat vond ik heel leuk.

(Selma, Titulaerhorde)

de scouting is oké
en wij zegen jée
chiet is goed, en dat
zeggen wij met spoet.
we lopen en we lopen
en we hopen dat we een ijsje koopen
en we gaan wel eens

(Thijs G., Titulaerhorde)

Op het kamp hadden we allemaal speletjes gedaan.
En het was heel leuk!!
We hadden bijvoorbeeld een kampvuur gemaakt dat was tegek
We hebben smokelaartje gedaan.
We hebben gevecht.

(Jens, Titulaerhorde)

het kamp van 23, 24, 25 april
De leiding was er alles eerst Toen kwamen de kinderen. Loetje ging de autoverdeling lezen Mijn vader reed heen elbeth en mike zat bij mij. We gingen als laatste weg. Maar kwamen als één van de eerst. ze ging de tente verdeling voor lezen
Er waren 10 meisjes mee. Die ging bij elkaar. De eerste ging we diergeluit-spel. Toen het af was gelopen krijgen een knak worst. Na dat ging iedereen naar bed Zaterdag We gingen eten toen hadden de welpen eigen lijd
Toen zij de leiding we gaan een spurt-oogt doen. Na de spurtoogt krijg we een ijs en kampvuur zondag spelltje doen lieke

(Lieke, Titulaerhorde)

Wouter groep 4

I ♥ GRIET

ik vind de kermis leuk
en als ik op de kermis ben
ga ik in de bosruitjes
en dan ga ik pobieren
om niet te botse maar
dan ~~kom~~ komen de kermis
en die botse en de drage-
mole is ook leuk en
blikken ~~en~~ gooien
en dan win ik altyd
en dan win ik meestal
één harloosje

Dyon
groep 4

LANDVERKENNERS

In deze rubriek tref je de kopij aan van de landverko's. Let vooral op de zeer tref-fende portretten van de landverkoleiding. Verder tref je een korte impressie aan van het zomerkamp van vorig jaar.

De dinsdagavond zoekt/vraagt 2 boxen voor hun ruimte van plusminus 60 Watt en 8 Ohm, tegen betaling af te halen of gratis te bezorgen. Ook gevraagd: een werkend cassetdeck voor de aanwezige installatie voor nog meer gezelligheid met tulipstekkers.

(Een onbekende landverko)

Wist u dat:

- Sander-Geert erg lang is?
- Gerard zich voor het eerst heeft gewassen bij de Scouting?
- De Duinenmars geen bal met de duinen te maken had?
- Jaap z'n auto in de prak heeft gereden en nu alweer een nieuwe Landmanmobiel heeft?
- Wouter van z'n kruk afviel?
- De dinsdagavond 15 kilometer gelopen heeft in 2 uur en 6 minuten, inclusief 1 kwartier pauze?
- Wouter gewobbt heeft met de Klaas Kittengroep 4 uit Rotterdam?
- Ze in Den Haag de WC doorspoelen met slootwater (en die moet je zelf vullen)?
- Johan millionair wordt en al 0,50 cent heeft verdiend?
- Volgende week SuperMarioBros 36 uitkomt?
- Bobagent is geworden van Nintendo en SuperMarioBros bij hem te verkrijgen is voor f. 360,36 (exclusief BTW)?
- Erik door de brandweer uit de WC is gehaald?
- Hij daar een week gezeten heeft en daar gedronken heeft uit de WC-pot en drie rollen WC-papier heeft opgegeten?
- Wouter nog een keer van zijn stoel afviel?

- Ad met zijn kop onder de tafel lag?
- Edwin door de brandweer in coma werd getrapt?
- Edwin het stoerste tentje heeft?
- Deze bestaat uit hek, zeil, touwtje en drie haringen.\
- Schouten één en al chagrijn is?
- Miriam spierpijn heeft van de Duinenmars? (Noot van de redactie: dat is ook helegaar niet verwonderlijk, aangezien de redactie uit betrouwbare bron heeft vernomen dat de landverko's de rolstoelroute hebben gelopen)

(Een anonieme landverko)

Zomerkamp Ootmarsum'92 (een verkorte impressie)

Ootmarsum, zaterdag, begin van de avond.

We hebben pannen teveel.

We hebben geen boter.

Het vlees is nog stijf bevroren.

We lopen achter met het programma.

Maar de tenten staan.

Het weer is goed.

De grenzen zijn bepaald.

Het komt wel goed.

Luuk heeft in verband met het slechte weer dat mogelijk komt zijn tent binnen

de jas opgezet, zodat hij ten alle tijde droog aan het ontbijt kan verschijnen. Het vlees proberen we te ontdooien in kokend water, maar de homp is zo massief, dat het niet opschiet. Heb ik nog even de tijd om uit te leggen wat er dit kamp staat te gebeuren.

De patrouilles hebben elk een eigen land, namelijk Panterland, Cobrailie en Bulldogerije, die op gelijke afstand van elkaar om de kampvuurplaats gesitueerd zijn. De bedoeling is om op alle mogelijke manieren meters land te scoren, om op die manier de vijftien belangrijke gebieden binnen de grenzen te brengen. Deze gebieden hebben elk een specifiek recht. Voorbeeld, het recht om een andere patrouille de afwas te laten doen, of colarecht, dagelijks een fles.

Land verliezen kan ook, door een spel laatste te worden, te laat te komen of 's nachts te kletsen.

De samenstelling:

Panterland: Jochem, David en Bart.

Cobrailie: Sjoerd, Chiel en Frans.

Bulldogerije: Koen, John en Johan.

Kwart voor drie werden John, David en ik op de scoutingmanier gedoopt. David ging eerst, toen ik, en als laatste John. we werden geblinddoekt en de hele zooi gooide met bladeren, smeerden ons in met pindakaas. Ze deden een kikker in je broek, maakten je zeiknat, ze krijsten in je oren, gooiden met bijlen en gaven een (nep) brandmerk.

Daarna gingen we gelukkig douchen.

Frans

Grobblers grauw,

Vanochtend rond tien werd ik wakker en vond het eens tijd om op te staan. Eerst ging ik maar eens naar de jas omdat de keuken nog zonder zeil stond omdat we het gisteren nodig hadden bij de hike. Tegen drieën keerden we terug naar het kampterrein omdat we weg dreven want we sliepen op en onder een zeil. Ik liep dus naar de jas waar de nudist Vliegen in onderbroek en regenjas zich zat te verdrukken omdat hij moest poepen maar nog niet wilde omdat het regende. Ik besloot om de keuken te gaan fatsoeneren. Dre liep te tellen dat er een balk onder het zeil moest en geen touw. Toen rond twaalf gingen we gigantisch lux ontbijten met stokbrood en camawattes en salami waarna we ons goed vol aten met brood en hagelslag. Rond half twee hervatte wij de hike. We werden weggebracht met de Dre-mobiel naar waar we gisteren waren gestrand. Toen begon het weer redelijk op te klaren. Dat vonden we zeer schappelijk. Op een gegeven ogenblik waren we gigantisch fout gelopen en toen bracht Wouter ons weer even op het goede spoor met de Lex-koffiesexmobiel. Het was verder een mooie tocht en even voor vijf arriveerden wij als eersten. De patrouilles van Bart-brilbeer en Sjoerd-ochtendlijk lopen nu gigantisch verkeerd. Een paar minuten geleden hoorden we over de bak dat ze de Duitse grens waren gepasseerd. Wij hervatten onze bezigheden met de bereiding van het eten.

London, over and out,

Grobblers!

Ik heb nu genoeg geschreven over het spelen van de verkenner. Nu zal ik het eens hebben over de natte nacht. Rond drie uur zijn we naar het kampterrein terug gegaan. We waren allemaal nat. De woensdag zal staan in het teken van de teek. Jochem heeft er drie en Chiel een. Ik zit zelf ook onder. Gegroet,

Bart

De geschiedenis van Cobrailie

In het jaar 37 na de geboorte van de grote Binten bobo kocht graaf Pikkepoets een stuk land in de buurt van de paarse pyramides van Nelis de Derde. Graaf

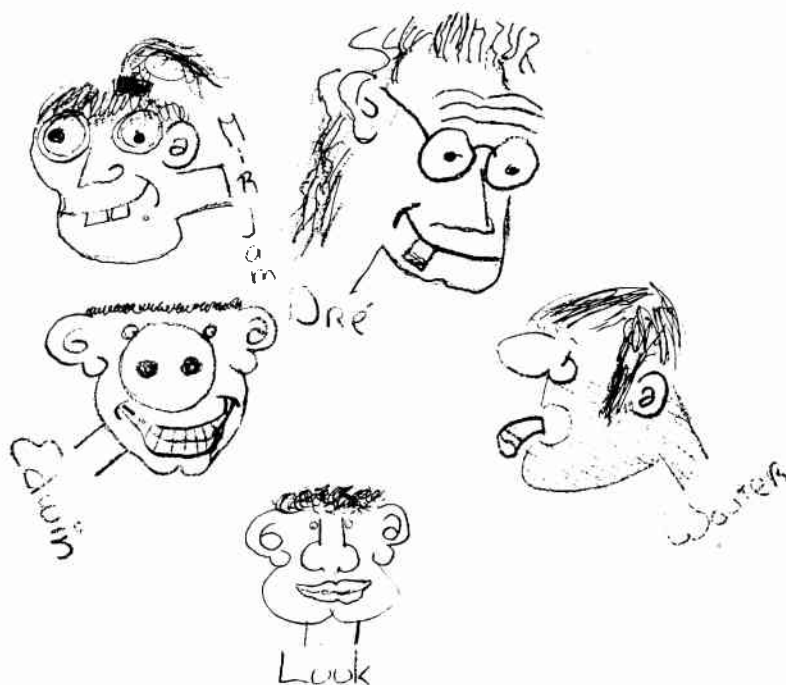
Pikkepoets kocht het land van Jaap de Baardige, die zijn grote pim-pam-pet vriend was. Graaf Pikkepoets kocht het land om er zijn favoriete huisdieren te kunnen houden, namelijk Cobra's. En zo kwam hij op het geniale idee zijn land Cobrailie te noemen.

Op zijn land hield hij honderden cobra's maar omdat het maar zo'n klein landje was en omdat er steeds meer van die beesten bij kwamen dacht graaf Pikkepoets aan gebiedsuitbereiding. Naast zijn land woonde Los-Bollos, een dikke vadsige vent, die daar ook een groot land had. Maar op het land van Los-Bollos woonden ook mensen, nou ja, mensen is een groot woord. Het was meer de kruising tussen varkens en mensen. Maar Graaf Pikkepoets moest ze wel eerst kwijt zien te raken. In een donkere nacht in het jaar 40 n.g.b. liet de graaf een paar honderd cobra's uit over de grens van het land van Los-Bollos alwaar zij paniek en onheil stichtten. De onderdanen van Los-Bollos gingen op de vlucht met achterlating van hun eigendommen het geen trouwens niet veel was. Maar ja, het was toch wat. Omdat graaf Pikkepoets zoveel cobra's had moest hij ook mensen hebben om op ze te letten. Die haalde hij uit de bossen van Bintenland. Het waren zeer intelligente mensen met een I.Q. van boven de 200. De graaf gaf iedereen een kralenketting en een spiegeltje en

voor dat loon wilden ze wel voor hem werken. Hij noemde ze Cobrianen en ze gingen wonen in het voormalige land van Los-Bollos.

Er kwamen meer en meer cobra's en cobrianen dus moest er weer wat geklauwd worden. Dit keer was Nelis de Derde het slachtoffer maar deze was een moeilijker geval want het land werd bewaakt door paarsgestippelde, gele laarsjes dragende kontkabouters. Daarom werden dit keer ook de cobrianen ingezet. Uitgerust met spuitbussen kontkabouterverdelger vielen zij aan met de strijdkreet: Ik val aan, kunt u mij volgen? Na een strijd van een kwart jaar kwam graaf Pikkepoets als winnaar uit de strijd. Hij was wel gehavend want hij hield er een lamme poot aan over. Nelis de Derde werd verbannen naar het grote donkere sprookjesbos en de andere Nelissen werden ingelijfd door de graaf. Vanaf dat moment hoorden ook de paarse piramiden bij cobrailie en graaf Pikkepoets nam er zijn intrek.

Jaren en jaren gingen vredig voorbij tot er een grote aambeienplaag uitbrak. Veel van de cobrianen kwamen om want dit waren speciale aambeien. Deze waren namelijk bij de HEMA gekocht en derhalve van zo'n slechte kwaliteit dat de cobrianen eraan overleden. De cobrianen die het overleefde zijn nog te herkennen want ze hebben last van licht stuip trek-

kingen. In die tijd ontstond de typisch cobriaanse uitdrukking "Mag ik even stuipen?"

Graaf Pikkepoets zat met zijn handen in zijn haar want nu had hij te weinig inwoners. Er was ook geen mogelijkheid om ze te importeren want hij kon de invoerrechten niet betalen. Aangezien de graaf net als zijn onderdanen geniaal was kwam hij op een geniaal idee. Hij ging naar Eculypta, de boze brave heks en vroeg haar of hij even in haar gloeilamp mocht kijken waar hij onderdanen vandaan kon halen. In die lamp zag hij dat er in een woestijn in Freggelland ook nog mensen waren die hij kon gebruiken. Hij trok daar een vers blikje Freggels open en marcheerde die naar Cobralie.

Aangezien graaf Pikkepoets ook een dagje ouder werd moest hij voor een

opvolger zorgen. Dat werd Sjoerd de vunzige. De graaf bleef toch nog bij de regering betrokken en wel als adviseur. Ook in die tijd werd er een burgemeester aangetrokken voor de hoofdstad Cobradam. Hiervoor was Ultra-Chiel de aangewezen.

Cobrailie werd groter en groter en de mensen daar steeds intelligenter. Er werden gigantische gebouwen gebouwd en het gedenkteken ter nagedachtenis aan de grote Bintebobo opgericht. Deze ontstond nadat in een land hier vandaan, waar kleine huisjes staan, een chemische proef misging. De proef werd uitgevoerd door de Grobbiaanse tovenaars Bertus Badmuts. Hij probeerde die dag een zelfgekookt bintje te kruisen met een trosje aambeien uit de achterhoekse heide. De proef liep helemaal verkeerd af want er ontstond een

grote ontploffing die ook wel de oerknal genoemd wordt. Bertus Badmuts wilde deze dag persoonlijk herdenken en gaf hieraan de naam 'Aardschokdag' hetgeen ook in deze tijd nog een keer per jaar gevierd wordt. De grote Bintebobo fokte eerst nog dinosaurussen tot de dag dat hij het gerstennat oftewel bier uitvond. Hij raakte eenvoudig aan de drank en zoop zich dood.

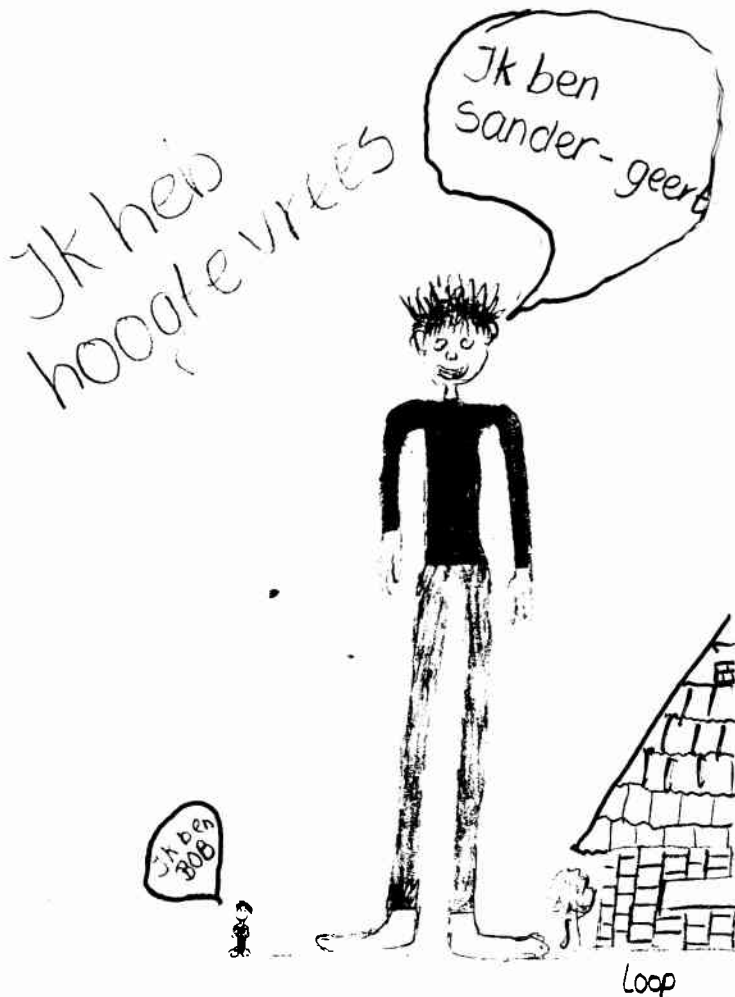
We stappen weer een stuk terug in de tijd.

Rondom Cobrailie ontstond er in die tijd nog een land, Panterland. Het land waar dictator Barbabart wreed regeerde. De cobrianen schonken hier weinig aandacht aan want Barbabart had toch aambeien. Ondertussen werd in Cobrailie het wiel uitgevonden. Geleerden spreken elkaar tegen maar het schijnt dat de uitvinder Borsboom heette.

Cobrailie was ondertussen een welvarend land geworden en gaf ontwikkelingshulp aan de omringende landen als Panterland en het Buldogerije dat intussen ook was ontstaan na een botsing van grobmoleculen en zegveldse tenenkaas. Buldogerije was een arm land en de ontwikkeling stond op een laag peil want het stond onder leiding van het Grobbekuiken die hulp had gekregen van Los Bollos die door de graaf in 54n.g.B. uit zijn land verbannen werd. Na veel gekonkel brak een strijd uit waarbij het grobbekuiken met Barbabart samenspande tegen de cobrailiers. De strijd brandde los en de samenzweerders waren aan de winnende hand toen als bij donderslag bij heldere hemel er een grote roze olifant kwam en die blies deze geschiedenis uit.

Maar omdat cobrianen van nature nieuwsgierig zijn ging graaf Pikkepoets weer naar Eculypta om in de gloeilamp te kijken. Hij zag hoe de cobrianen uiteindelijk als overwinnaars uit de strijd kwamen. Panterland en Buldogerije geruïneerd achterlatend. Barbabart werd afgezet en het grobbekuiken geplukt. Dat gaf verder niks want het kuiken had toch schurft. En toen viel de stroom van de gloeilamp uit.

Namens de cobrianen is deze geschiedenis geschreven door Chiel.

Dit is belachelijk. We moeten verplicht in dit schrift schrijven. JP was vanmorgen flink boos! Frans, Johan en Jochem zitten te dammen in de jas en er wordt naar muziek geluisterd.

Ons geschiedenisverhaal is gisteren in het vuur gepleurd door David en zodoende moesten we een nieuw verhaal verzinnen. Alleen de eerste zin weet ik nog: kreun kreun puf puf jank jank. Het was een warrig verhaal.

Daarna het smokkelspel. Sjoerd heeft gewonnen. Een flesje bereikt de overkant niet, de rest wel. Over ons resultaat zullen we het niet hebben. We hadden gisteren wel wat anders aan ons hoofd. Dit gootje is slechts een halve meter diep. En dat allemaal vanwege dat kleine, rottige beestje; de teek. Gelukkig is dit verleden tijd. Ik heb nu een ander probleem. We zitten in de buurt van wespen. (Bart)

Vrijdagnacht, of zaterdagochtend, dat is niet echt duidelijk.

Het kamp is afgelopen. Er zijn landen die een gigantische uitbreidingsdrift hebben tentoongespreid en landen die het rustiger aan doen. Maar het is voorbij. Ter afsluiting hebben we nog een barbecue onder de nederlandse, lees regenachtige omstandigheden gehouden. Iedereen was moe en de meesten lagen er dan ook reeds op een ongewoon vroeg tijdstip in. Ik houd er ook mee op, welterusten. (JP).

Met onze excuses voor al het fraais dat wij u hebben moeten onthouden. (de redactie).

tent, scouting, welpjes, landverkenners, duinenmars, brandweer, dasring, pionierpaal, tentenkamp, duin, potvisje, bikkels, kompas, kaart, bos, jas, vuur, noord, oost, west, zuid, aapje. (Johan v.d. Loop)

Los deze puzzel op, stuur 'm in en win een ritje in de Luukmobiel voor twee personen.

Naschrift van de overspannen redactie: niet meer doen hoor Johan, zulke nare puzzeltjes insturen, dat typt namelijk heel vervelend.

WOORDZOEKER

WOORDZOEKER								C	T	F	O	Q
								D	S	N	N	R
A	P	Z	B	M	G	L	F	Y	E	G	E	B
P	O	T	V	I	S	J	E	C	W	N	A	T
I	G	B	U	L	E	A	C	E	N	I	D	E
O	A	E	U	J	J	S	F	E	G	T	H	N
N	O	O	R	D	P	S	K	I	J	U	K	T
I	L	S	H	I	L	R	O	M	B	O	S	E
E	N	P	T	R	E	A	M	S	R	C	Q	N
R	Z	Y	A	V	W	M	P	T	A	S	G	K
P	C	Z	D	U	I	N	A	R	N	X	A	A
A	B	N	I	C	G	E	S	A	D	D	I	M
A	A	E	U	F	P	N	G	A	W	H	J	P
L	I	P	Z	K	B	I	K	K	E	L	S	H
			J	H	P	U	A	B	E	C	F	I
				E	L	D	A	S	R	I	N	G

EXPLORERS

Van de Jonge onderzoekers ontvingen de redactie deze keer een 'Ode aan de Tent' van JP, en een verhaaltje over de pooltocht.

Water.

Een simpel woord, maakt eigenlijk niet veel indruk op een gemiddelde scout. Tenzij ze het moeten drinken. Nu worden we wat specifiekier,

Regen!

Meteen komen er visioenen van ondergelopen grondzeilen en door water ontilbare slaapzakken door mijn hoofd spoken. Waar in de normale wereld aangenaam grondzeilen van ondoordringbaar PVC of lichtere varianten reeds decennia gemeengoed zijn, blijven we uit een soort onbewust masochisme vasthouden aan niet passende, vaak lekke zeiltjes.

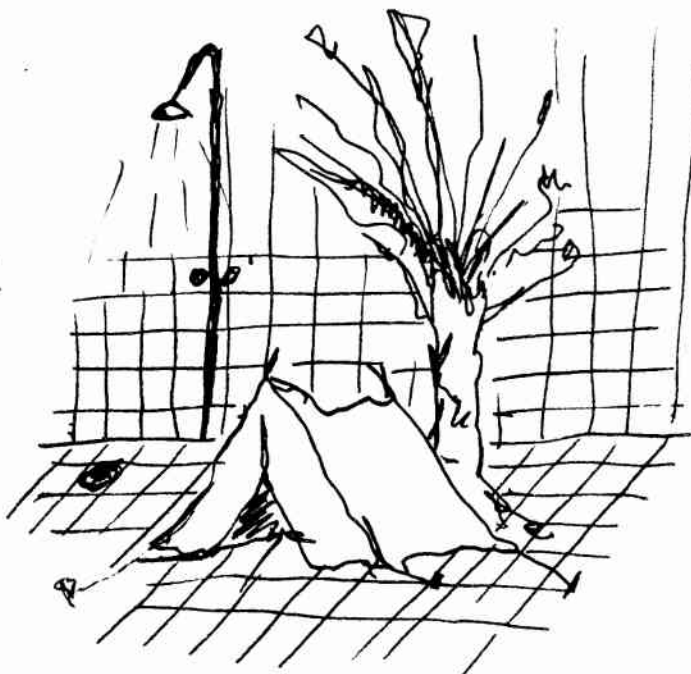
Of heeft u wel eens een tent meegemaakt die in staat is wel licht en lucht tegen te houden, maar wel water doorlaat? Zo nee, ga dan eens op kamp met Scouting Woerden.

Ritsen die twee delen van een tent bij elkaar horen te houden en zo de doorgang voor een buitje versperren, zijn in de praktijk een practical joke.

Enkele raadseltjes:

- Waarom kamperen scouts bij voorkeur in een bos?
Dan kan een boom de ontbrekende tentstok vervangen.
- Waarom heeft een goede verkenners altijd een eindje touw op zak?
Om een scheerlijn van te maken!
- Waarom slaapt de leiding bij voorkeur in eigen tenten?
Wel, wie nu nog denkt dat dat iets met rust en privacy te maken heeft, is echt naïef.
- Moeten we voor de kids dan maar moderne, comfortabele en dus dure en tere tenten aanschaffen?

Ik kan mij zeeverkenneren herinneren die een patrouilletent ruim genoeg vonden om er een rugbywedstrijd in te organiseren. Landverkenneren die denken dat je een rits open kan lopen en welpen, ja, waarom denkt u dat zij in blokhutten en dergelijke zomerkamp houden?

Laten we het er maar op houden dat de tenten een uiting zijn van de slogan 'Natuurlijk Avontuurlijk'.

JP

DE EERSTE BEPROEVING

Klinkt indrukwekkend. De vraag dringt zich echter op wat nu eigenlijk de grootste beproeving was en belangrijker nog, voor wie dan wel?

Allereerst, over wie hebben we het eigenlijk? De groepsraad heeft na een lange procedure van inspraak en commissies besloten de doorlooptijd van de leden een uitlooptermijn te geven met vele jaren. Door gebruik te maken van een oud truc (rowans) in een nieuwe verpakking, de Explorers, kan er nog vele jaren contributie getrokken worden. Door de hogere leeftijd is een ruime verhoging (F20,-pm.) toelaatbaar. Bovendien kunnen ze met minder leiding toe en houden ze dermate weinig opkomst dat ze niet eens over een eigen ruimte beschikken. Dat riekt naar oplichting doch dit is het niet (helemaal). We hebben de intentie om eens per maand een kampje te organiseren en ons zo hier en daar aan wat duurdere bezigheden over te geven. De kosten worden teruggebracht door de verhoogde contributie.

Wat was het plan?

Heel eenvoudig. Vanwege een nog lege schatkist hadden we een low-budget kampje in gedachten. De aloude pooltocht. Voor niet ingewijden, de pooltocht is een iets meer dan gezellig stuk wandelen onder iets minder dan normale omstandigheden. Zoals een iets lager dan normale temperatuur en een iets donkerder dan normale nacht.

Wat ging er mis?

Dat is niet een twee drie uit te leggen dus laat ik maar bij het begin beginnen. Het is nog middag als Theo (medeleider) zich bij mij meldt om alvast de tenten bij het eindpunt op te gaan zetten. Aldus geschiedde. Dat patrouilletenten twee tentstokken en een noklat horen te hebben is bijzaak. Dat ritsen bedoeld zijn om twee delen volledig op elkaar

aan te laten sluiten is niet belangrijk. Scheerlijnen? Je mag ze er zelf bij denken en de passende grondzeilen zijn bedacht door muggezifters. Kortweg, met het materiaal is niets bijzonders aan de hand. Dat autosleutels niet daar zijn waar je ze had verwacht is een groter probleem en dat je een aardige afstand hebt gelopen over dikke lagen dode bladeren maakt het zoeken er niet makkelijker op. Uiteraard is er een of ander figuur die een goede daad denkt te doen door de sleutels bij de beheerder af te geven. Deze beheerder wacht vervolgens rustig af tot je via de telefoon een gecompliceerde hulpactie op gang wil gaan brengen om dan eenvoudig te melden dat je sleutels bij hem zijn. Zoiets kost tijd, teveel tijd.

Affin, Theo zet mij thuis af zodat ik snel de rest van de spullen in mijn auto kan laden om vervolgens de aanhanger in Amsterdam te gaan halen. Bij het inladen zie ik dat als ik de trap afloop een spoor van aarde onder mijn profielzolen door het huis loopt. Door tijdnood gedwongen besluit ik om de aarde aan de kant te schuiven en maar weer snel verder te gaan.

Snel de aanhanger opgehaald en richting Woerden. Ter hoogte van Utrecht eindelijk iets positiefs. De weergoden werken mee in de vorm van een rasechte sneeuwstorm. Er zullen er nog vele volgen.

De jongens in- en de aanhanger volgeladen en op naar het startpunt Soesterberg. Vlak voor de parkeerplaats wordt de sneeuwbus dermate dicht dat we pardoes de eerst oprit voorbij rijden. De bus duurt niet lang en als de eerste ploeg vertrekt is de lucht alweer helder. Er is geen wind en de temperatuur is net onder nul. Kortom perfect wandelweer. Na een half uur is de laatste ploeg vertrokken en wij rijden naar het eerste controlepunt waar we de jongens over een dik uur verwachten. Aan de noordzijde van de Soesterduinen is een parkeerplaats met picknicktafels. De auto's ernaast geparkeerd. De sneeuw van de tafel en de lamp ophangen is twee tellen werk. Dan is het tijd voor koffie. Een goed uur later was het wederom tijd voor koffie.

Weer een uur later zou het wederom tijd voor koffie horen te zijn maar ook daar krijg je wel eens genoeg van. Een blik over de duinen leerde alleen dat deze 's nachts heel stil zijn en vooral leeg, heel

leeg. Van stilzitten word je koud en dus stappen we in onze auto's en starten de motoren. Theo rijdt weg en ik blijf staan en zet de kachel op maximaal. Wat voor schoenen je ook aan hebt, als je stilstaat krijg je uiteindelijk koude voeten. Tegen de tijd dat de tenen weer behaaglijk zijn is Theo terug en meldt dat de jongens in ieder geval niet langs de openbare weg op koers zijn.

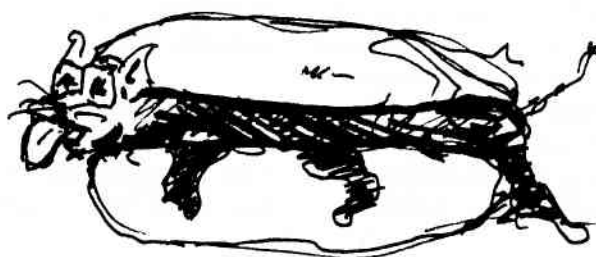
We vermoeden dat de jongens ons gemist hebben en besluiten maar weer in te pakken en verder te gaan zoeken. Theo rijdt door naar Lage Vuursche en ik ga even terug naar af. Over de radio is ook niks te horen dus de noodbrieven zijn ook nog niet open. Vlak bij het startpunt, we zijn ondertussen bijna vier uur verder, komen zowel Bart als Johan door de ether gebruld. Daarnaast nog een onbekende stem die met een uitgebreide tirade het kanaal bezet houdt. Uiteindelijk blijkt de hele meute zich vlakbij het startpunt te bevinden, inclusief de onbekende stem die onderweg is naar een volgend feest.

Affin, de groep weer op het spoor gezet en op naar Baarn om eindelijk de aanhanger te dumpen en zo mijn overjarige dieseltje weer wat bewegingsvrijheid te geven. Daarna op naar Lage Vuursche om Theo van mijn bevindingen op de hoogte te stellen.

Deze wordt ook niet echt vrolijker van de omstandigheden. Zijn startmotor pakt niet en zo'n automaat kan je ook niet aanduwen. Bovendien blijkt zich in het dorp geen fatsoenlijke horeca-gelegenheid te bevinden. Via een telefooncel de wegenwacht gebeld. Een uur en twee sneeuwbuien later meldt deze zich en slaat met een hamer op het startrelais weer leven in de volvo.

We besluiten deze ook maar op Buitenzorg te parkeren en gaan op zoek naar de leden. De tijd loopt tegen tweeën en de

Hotdog

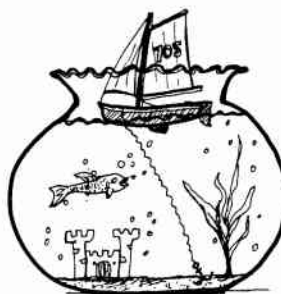
meute is al tot op twee kilometer van het startpunt gevorderd. Hier zijn hardere maatregelen noodzakelijk anders wordt er voor morgenmiddag niet geslapen. We zetten een rondje koffie en zetten de leden wederom in kleine groepjes langs de route met de toevoeging om het fietspad naar Lage Vuursche te volgen. Saai maar wel effectief.

Wij krijgen trek en gaan op zoek naar een gelegenheid die nog iets te eten verkoopt maar zelfs in Hilversum heb je na half drie niets meer. Door naar Lage Vuursche en we kunnen weer eens gaan wachten.

Zelfs in de auto wordt het koud en ik ben dan ook blij als tegen vier uur het eerste groepje zich meldt, Theo wakker wordt en we hotdogs gaan maken. De route naar Buitenzorg is zo uitgelegd en ze gaan vrolijk verder op pad. Sjoerd en Koen arriveren als laatste op de Vuursche en hun tempo is niet echt fris meer maar we zijn onverbiddelijk, die kant op naar Baarn tot straks.

Eindelijk kunnen we naar het kampeerterrein. Wederom krijg ik koude voeten en bovendien kan ik zo langzamerhand mijn ogen niet meer open houden. Tegen zes uur taai ik af en duik mijn slaapzak in. Ik hoor nog net de eerste groep arriveren maar ik ben te moe om nog te reageren.

Ik word wakker. De zon geeft middels vallend smeltwater op mijn tent teken van zijn aanwezigheid. Niet zo heel vreemd want het is al elf uur geweest. De toiletten zijn vanwege de vorst afgesloten maar gelukkig is er nog een hudo op het terrein. Er is nog een kraan in bedrijf maar die is me te ver weg. Twee handen verse sneeuw in je gezicht geeft ook een heel verfrissend effect. Ik ga koffie zetten en warempel, eerst Theo en vervolgens de anderen geven een teken van leven. De koppen zien er niet uit maar wederom doen handen sneeuw wonderen. Koffie en gebakken eieren met spek doen de rest. Tegen twee uur is alles opgeruimd, de volvo geeft geen kuren en we vertrekken weer naar Woerden. Uitladen en de aanhanger weer weg brengen is zo gebeurd. Begint mijn vrouw een verhaal over aarde en stofzuigen en ineens was ik toch wel heel moe.

ZEEVERKENNERS

Hieronder treffen oplettende lezertjes het Engelandkampverslag van de zeeverko's van vorig jaar aan. Het hele verslag besloeg maar liefst elf A4-tjes, dus je begrijpt dat we hierin, net als in het kampverslag van de landverko's, drastisch hebben moeten knippen. De volledige tekst is echter voor de liefhebbers voor f. 36,50 op te vragen bij de redactie.

SEASCOOTS WENT BRITAIN

En hier is dan het kampverslag waar jullie allemaal naar uit hebben gekeken. Hier is het hoogtepunt van dit culturele literaire boekwerk. Hier is het waar gebeurde verhaal over een kamp in het Grootte Brittannië, het Michiel de Ruyterwacht Kamp in Londen en omgeving (Met name Biggin Hill). Ook in 1992 hebben onze leden van de onanalfabetische wacht hun best gedaan om de spectaculaire gebeurtenissen op te schrijven in een boekwerk. De gecensureerde tekst zult u binnen enkele ogenblikken hieronder kunnen lezen. In verband met de privacy van onze wacht, zal onder elk stukje staan of het door een "lid" of door een "leider" is geschreven. Misschien vraagt u zich af waarom dit kampverslag in de scoutkoerier staat en niet in een kampkoerier. Dat komt omdat de Michiel de Ruyterwacht de enige wacht is die op tijd zijn verslag inleverde. Om voor één verslag een aparte kampverslagenkoerier te maken vond de redactie niet nodig. Vandaar dat u in deze scoutkoerier de "Seascouts went Britain Story" (de ingekrompen versie; de zeeverko's gebruiken gewoon het verkeerde wasmiddel, red.) kunt lezen.

Engeland Kamp 1992

7.30: De leiding stond op dit eigenlijk toch wel erg vroege tijdstip te wachten

op de komst van de leden, welke voor zover ze er nog niet waren stipt op tijd aanwezig moesten zijn. Na de paspoort en de O.V. controle bemerkte we dat ARTHUR er nog niet was (de sukkel). Om 8.00 brak er dan ook een lichte stress uit: Geen Arthur en de trein vertrekt om 8.03. Maar gelukkig kwam hij nog net op tijd aan sjokken met zijn bagage. Op de trap van het station zag hij pas de ernst van de situatie in en rende achter Thijs aan die zijn bagage in de trein smeed. Ons geel blauwe voertuig vertrok piepend en kreunend van de vele kilo's bagage die iedereen de avond ervoor met geweld in zijn rugzak had geperst. In Rotterdam aangekomen hadden we 20 minuten om over te stappen en koffie te drinken.

Toen gingen we met de intercity naar Vlissingen, vervolgens met de Olaubus naar de boot en om 11.30 waren we klaar voor de afvaart. Na een uurtje rondgestruind te hebben en op het achterdek boterhammetjes en bolletjes, die moeder 's ochtends klaargemaakt had, te hebben genuttigd, ging de leiding eten/vreten/schransen bij het "Cavery buffet". Voor de vaste Olau gangers een begrip. Voor de leken onder ons: Voor een vast bedrag zoveel mogelijk zalm, garnalen en overige vissoorten alsmede rosbief en vele andere vleessoorten naar binnen werken. Oh ja, er was ook nog salade, fruit, kaas en bavarois. Martin die niet echt goed zijn eetstrategie bepaald had zat zowaar nog eerder vol als de rest. Triomf voor de rest. Al met al heerlijk gegeten. Vervolgens zijn we in de bioscoop gaan uitbuiken. Hier werden we vermaakt door John Freegade zonder ondertiteling maar met achtertiteling. Een randdebiel met het IQ van -10 deed verslag van zijn eigen suffe interpretatie van de film. We hebben ons geërgerd aan en gelachen om zijn vertaling. Boot tochtje was al met al goed bevallen.

Leider

Belevenissen van Martijn:

Martijn heeft zijn eigen meisje opgesnorkeld. Ze heet Renske maar dat wist hij niet eens. Volgens iemand is zij een slet. Want toen Martijn terugkwam met haar -nadat ze een tijdje weg waren geweest- was haar staartje uitgegaan. Volgens de meidentent hebben zij niet gezoend, wel adressen uitgewisseld en hebben ze alle twee een schoonmoeder. Maar we houden nog wel van Martijn. We zijn gewoon allemaal jaloers op Renske.

Lid

Zondag 12 juli

Omgevingverkenning! Oftewel: Over Public Footpaths lopen die veelal sterk bergafwaarts gingen en ook te vaak bergopwaarts. Doel van de Hike: Het huis van Sir Winston Churchill. Iedereen weet nu wat lopen in het heuvelachtige Engeland inhoud. Het was tevens een goede training voor morgen en overmorgen want dan is de spectaculaire twee-daagse tocht. De spanning voor wat er verwacht moet worden is groot. We will see tomorrow!

Leider.

Het Volleybal toernooi wordt geopend met een paar oefenwedstrijden. Na 2 minuten was al duidelijk dat de scheidsrechter niet echt kon tellen. Duidelijk afkomstig uit Kamerik. Na een paar wedstrijden blonken de diepgangers (Thijs, Marianne, Henry, Arno en Arthur) er duidelijk uit. Een klasse team, goede samenwerking en een yel. Verder hing er een gezellig sfeertje en was het dacht ik de bedoeling dat we zometeen naar bed gaan of zo.

Lid.

Ik ben weer ontzettend blij dat Martin mee is op zomerkamp. Lachen we niet met Martin dan lachen we wel om Martin! De eerste opmerkingen zijn alweer geplaatst door Martin! Bravo!

Leider.

Maandag 13 juli en dinsdag 14 Juli

De tweedaagse tocht voor de gelegenheidsgroep 2. Onder leiding van Simone en Thijs werd er stevig de pas ingezet. De eerste Engelse kak kwamen we tegen toen we langs een golfbaan kwamen. Een applausje waarden ze niet eens en kijken dan het liefst de andere kant op oftewel pure kak. Het eerste dorpje kwamen we al snel tegen en zo ook de eerste supermarkt. Daar werden grote hoeveelheden drinken en snoep ingekocht. Want van normale hoeveelheden hebben die engelsen niet gehoord. Of je koopt een klein shit blikje of een 2 à 3 liter fles. En chips is alleen per superbaal te verkrijgen. Toen iedereen wat extra kilo's in z'n rugzak had gepropt zette we ons weer in beweging om een goede plek te zoeken om te lunchen. Dat werd dus een garage. Aldaar werd een blik ragoût opgewarmd en lekker genuttigd en natuurlijk was ook de pasta van de party en niet te vergeten de gekochte dingen in de supermarkt. Toen verder gegaan en doorgelopen naar het kampterrein. Daar was het wachten op de tenten en kookgerei dat met de auto gebracht zou worden. Toen de auto arriveerde hebben we snel de tenten opgezet en daarna army food gegeten wat trouwens heel lekker was. Na het eten zijn we een beetje Engelsen gaan neten daar die toch geen bal Nederlands verstonden. Toen zijn we naar bed gegaan en hebben we de volgende dag lekker uitgeslapen, de tenten afgebro-

ken en ruim na twaalf zijn we weer gaan lopen. Om vijf over één waren we weer op het kampterrein aanwezig. lekker tochtje.

lid.

Hallo, we hebben geslagbald, gehonkbald en gesoftbald. Hiervan hebben we alle regels op een hoopje gegoooid, goed gestampt en geroerd. Hierna hebben we één theelepeltje met kop eruit genomen en vermengd met nog wat vreemde bijregeltjes en zo zijn we aan ons regels gekomen. Voor het precieze recept kan je W.J. aanspreken. Scheidsrechter voor was R.v.R., achter N.S. En lamlendige achterscheidsrechter B.H.. Deze werden alle goed uitgekafferd en uitgescholden en deden dit ook nog eens tegen elkaar. Hun stemvolume dempt nu nog door in de Engelse lucht. Er werden 2 groepen gemaakt, de witte t-shirts en de gekleurde t-shirts, dit per toeval zo uitgekomen of stiekem toch niet. De eindstand was 9-19 voor de gekleurde t-shirts. Dit was nogal logisch want W.J. zat in deze ploeg dus dan is verliezen uitgesloten want 705 is the best.

lid.

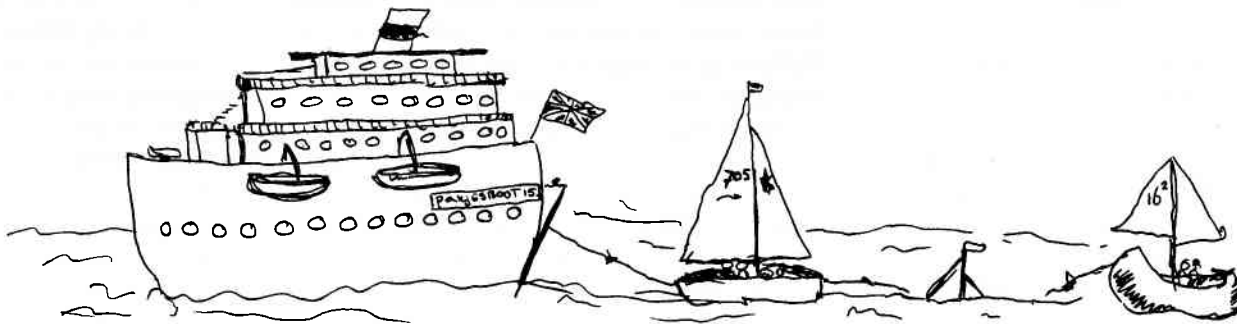
Het spel heeft geen naam. Maar heeft 3 categorieën:

Rood: De kleine zwakke leden. op eens wil iedereen dit zijn.

Blauw: De middel sterke leden.

Geel: De sterke en grote leden. op eens bestaan die niet meer.

Jouw kleur touwtje moet om je pols gebonden worden. Er moeten echter 4 vingers tussen kunnen. Dit is voor Pascal want waar moet hij een 5de vinger halen. Sorry hoor, ik stop even want ik moet opletten anders snap ik het niet.

Hallo hier ben ik weer. We hebben net oerwoudrugbyroof gedaan met touwtjes-zie boven-. Het werd dus een complete touwtjes orgie maar de rugbybal bleef onvindbaar voor iedereen.

Nu hebben we spinazie gegeten met ei en karbonade en aardappels en dit smaakte goed. Als toetje hadden we een Engels blokje winegums wat we tot pudding moesten brouwen. Uit het Engels vertaalt kwam uit de gebruiksaanwijzing dat je 30 cl. water moest koken, dan de pan uit het vuur halen en de winegumblokjes erdoor gooien en goed roeren. Hierna nog wat koud water erbij en dan krijg je dus water met een rood kleurtje. Dit moet je dan in de koelkast zetten -Jawel je hoort het goed we hadden een koelkast op ons kampterrein- om de pudding die dan nog waterdik is op te stijven. Na deze mislukte poging pudding te maken hebben wij de rode watermassa maar aan de kook gebracht om het water deels te laten verdampen en zo de pudding in te laten dikken. Helaas, ook deze poging mislukte. Nu staat het water opnieuw af te koelen in de koelkast en wij hopen allen dat deze op zal stijven. Wilt u hier niet te lang over nadenken, dat is hier niet op zijn plaats want het is een groot probleem want we hebben nog steeds geen toetje en dat kan toch zeker niet.

Lid.

Bomen zijn veel te vinden om ons kampterrein. Sommige of terwijl bijna allemaal zitten ze vol prikkels. Ze doen dus zeer. De takken lijken eigenlijk wel een beetje op Bert z'n benen. Maar velen zijn dit niet met mij eens, Bert ook niet! Zij vinden dat zijn te lang gestane baardje toch meer lijkt op een tak met prikkels.

Lid.

16 juli donderdag.

Het is weer ochtend geworden dus is er weer plaats voor zinnige teksten. We zijn net terug van een stevige wandeling rondom het vliegveld Biggin Hill... Bij het vliegveld hebben we een kapel bezocht waar namen van overledenen op houtwerk te lezen waren. Deze kapel word nog iedere zondag gebruikt voor

kerkdiensten en is dus perfect verzorgd. Nadat de kapel indruk op ons had gemaakt zijn we buiten voor de kapel, waar een Hurricane en een Spitfire stonden, onze dorst gaan lessen door het nodige te drinken. Na een pitstop bij een supermarkt in Biggin Hill tijdens de terugreis zijn alle leden nu bezig met het bereiden van het diner...

Leider.

17 juli, vrijdag.

Het Schotland Highland Games staan vandaag op het programma. Groepen van 5 personen beconcurreren elkaar op behendigheid, snelheid, slimheid en teamgeest. De groepen werken achter elkaar een spel af hetgeen per spel een winnaar, tweede, derde en vierde plaats oplevert. Na zeven spellen worden de scores verwerkt en is de winnaar bekend. Een fanatiek spel want de onderdelen zijn: Boomwerpen, watersjouwen, touwspringen, boomstamzagen, hamerslingeren, renwaterduation en touwtrekken. De vier groepen zijn ongeveer even sterk en dus zal het een ware concurrerende strijd opleveren.

Leider.

Zaterdag was de dag van de verhuizing. 's Morgens na alles ingepakt te hebben zijn we eerst nog naar een zwembad geweest om die nog even te verontreinigen. Fris en wakker kwamen we aan bij het boathouse in Putney Bridge (een wijk in Londen). Dit is onze nieuwe thuisbasis voor de tweede week.

Zondag was een echte watersportdag. Vanaf een uur of elf werden gekanoet, geroeid en gemotord. Iedereen voelde zich weer op en top zeeverkenner. Thijs en Simone gingen boodschappen doen. Er werden de nodige vitaminen en mineralen gekocht. 's Avonds ging bijna iedereen vroeg naar bed om zich voor te bereiden op de zware week die volgen gaat en om de reeds gevormde wallen en ziekte verschijnselen weg te werken.

Wat nog niet in de boeken vermeld staat maar zeker het vermelden waard is, is het feit dat een van de eerste Engelandvaarders van de Michiel de

Ruyterwacht met zijn vriendin (Theo en Mirjam) van zondag tot maandag bij ons gelogeerd hebben.

Leider.

Maandag.

Vandaag is iedereen vroeg opgestaan (6.50) en vandaag is trouwens dinsdag en ik lig nog steeds op bed. Vandaag houdt alleen de poes Wales me gezelschap maar aangezien ik niet zo van vieze katten haren houdt hoop ik dat hij zich goed op een afstand houdt hetgeen tot nu toe nog steeds is gebeurd.

Gisteren avond was de kampdoop. Mark, Tibor, Niran, Arno en Gerben waren dit keer de gelukkigen. Zij gingen eerst gezellig na het avondeten wandelen. Bij deze wandeling waren Thijs en Nico en een tractorband die groter was aanwezig. Ze liepen richting Mc Donalds waar de dopelingen met de tractorband vanaf buiten Nico en Thijs mochten zien schransen aan het Mac Food via het raam. Hierna zijn ze naar het Metro station gelopen en met z'n allen en de tractorband in de Metro gestapt. De Engelsen vonden dit zeer interessant. Het leuke aan de Metro is, is dat deze onder de grond ligt waardoor er lekker veel trappen waren voor de dopelingen inclusief tractorband. Bij het eerst volgende station gingen ze de Metro uit. Na veel gemakker en gemiet begon het te regenen. En niet een paar druppeltjes welnee een volledige wolkbreuk.

Deze wolkbreuk was niet alleen bij de dopelingen die op wandeling waren maar ook bij het boathouse -alwaar iedereen druk bezig was met de voorbereiding van de echte doop- een niet graag geziene gast. Na deze wolkbreuk vermaakte iedereen zich echter prima met een watergevecht op de blankstaande straat. Naast deze regen was er ook nog ernstig heftige windstoten en onweer. We hadden toen al naar Nederland terug willen keren om met dit zalige weertje aan boord te zitten, maar dat konden we de Engelsen niet aandoen. Zij smullen namelijk zo van ons eten. Engels eten is namelijk aangengeld met zeer veel water (komt zeker omdat het een eiland is). Maar

goed het eten door Engelsen gemaakt is dus niet lekker.

Zoals je wel gemerkt zult hebben word over de doping verder niks vertelt - Topsecret-.

Lid

Gelukkig kookten we de eerste week per tent op primussen en nu de tweede week kookt Simone, Martin of Robert met de dienstbak.

Lid.

En verder is het Engelse toilet papier lekker zacht. Het water smaakt ook wel ook al word ik het een beetje zat. Nu ga ik maar weer naar de w.c. voor de tiende keer. Ik zal alleen nog even schrijven dat ik uitzicht heb op 2 etende poesjes (heel stom).

Lid.

O, weet je dat iedereen naar de politie is. -Nee niet opgepakt- Ze kregen een rondleiding en daarna varen ze een rondje met een supersnelle politieboot. 's Middags gaan ze in Londen toeren.

Lid.

De een na laatste dag:

Weer 8.00 uur op. De grote schoonmaak gaat vandaag beginnen want morgen moeten we om 11.00 uur op de boot zitten. Na alles gewassen, geschraapt, gepoetst en geschrobd te hebben, zijn we bijna klaar om naar het zwembad te gaan. Laten we even in het verleden kijken. Gisteren was de laatste van de twee ouderen- jongeren-doe-dagen. Na een half uurtje met de Metro, huppelden wij vrolijk naar het Faraway museum. Daar aangekomen bleek dat we pas om 12.30 uur naar binnen mochten. Wij waren echter niet getreurd en gingen Oxford Street bekijken. Om 12.45 uur bleek dat nog maar 4 mensen geïnteresseerd waren in het museum. Zodoende gingen wij met z'n 4' en dit natuur/scheikundige museum bekijken. Na een verhaaltje dat we student waren mochten we voor de helft van de prijs naar binnen. Enkele uren later stonden we met z'n 10' en voor het Sherlock Holmes museum. Dit moest echter 5 pond voor burgers en 3 pond voor studenten kos-

ten. Dit hadden we er niet voor over en zodoende gingen we verder met ons, in Nederland gemaakte, programma. Dit hield in: uitrusten in het Regent park. Het plan was om in dit ontzettend grote park een bootje te huren. Dit kostte echter 5 en een halve pond per uur. Aangezien wij ook dit geld niet bezaten hebben we maar 2 uurtjes gerelaxed en zijn daarna rond 17.00 uur inkopen gaan doen. Toen we om 18.30 uur terug kwamen, hadden we voor f10.00 per persoon consumptieve goederen gekocht. Na dit alles verorberd te hebben metroden we terug naar Putney Bridge alwaar we aan de Thames gezeten enkele waterrijke vloeistoffen tot ons namen. Toen we om 10.30 uur weer terug waren begon het feest pas goed. Na enige niet nader te noemen voorvallen os het allemaal toch nog goed gekomen.

-Neptunus/

Boots/

Opperboots/

verdrietig afscheidnemend-

Lid.

Opmerking: Wij zijn beter dan ouders. Leiding.

26 juli.

We zitten nu op de Olau boot Hollandia op weg naar, ja je raad het goed, Holland. Lekker naar huis want ik heb zo'n heimwee. Er is een matig windje en een lekker zonnetje. Wij genieten hier van op het achterdek, in de zonnestoelen. Ik moet van Erik opschrijven dat we straks met de trein mee gaan van Vlissingen naar Rotterdam en daarvandaan naar Woerden C.S. Hier staan alle ouders, broertjes, zusjes, opa's, oma's, tantes, ooms, buurvrouwen, buurmannen, vriendjes, vriendinnetjes en enz. enz. op ons te wachten omdat ze ons zo gemist hebben. ZEEVERKENNERS ZIJN ONMISBAAR.

Lid.

Vanmorgen al vroeg op: Al om 6 uur. Iedereen moest binnen een paar minuten zijn laatste spullen opruimen en daarna werden het Boathouse en het terrein van de laatste vuiltjes ontdaan. Toen nog even snel eten. Toen iedereen klaar was

konden we om 7.30 uur met 2 landrovers, 1 oud busje en 1 aanhangwagen vertrekken richting Sheerness. De reis verliep goed totdat het busje op 2 mile van de boot af, je kon hem al zien liggen, een leuke band kreeg. Deze werd echter snel verholpen en zodoende kwamen we toch nog ruim op tijd, we hadden nog 5 kwartier over, aan bij de boot.

Om klokslag 11.00 uur vertrok de boot en iedereen ging zijn eigen weg. Sommigen gingen naar de bioscoop waar Hook en Basic Instinct draaiden, terwijl anderen naar het dek gingen om wat te slapen. Weer anderen wachtten totdat de tax free winkel openging. Terwijl ieders wens werd vervuld naderde we langzamerhand Nederland.

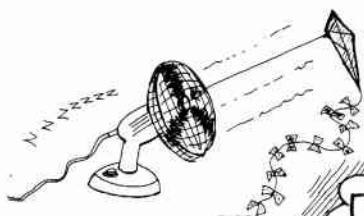
Toen iedereen van de boot af was en door de douane heen was gekomen, was het wachten op de bus die ons naar het station zou brengen. Toen die kwam moest een Engelse groep zeeverkenneren eerst naar binnen. Deze Engelsen kochten natuurlijk stuk voor stuk een kaartje en betaalde met een tientje zodat de chauffeur helemaal in de stress ging.

Gelukkig konden we nog net mee. Iedereen werd echter wel geplet omdat de buste klein was. Op het station aangekomen, na een wilde busrit, namen we de trein richting Amsterdam die daarna plotseling naar het zuiden van het land leek te gaan. Gelukkig veranderde dat bord nog net op tijd terug, want anders hadden we de trein gemist.

We zitten nu met z'n allen in de trein en bedenken wat we het eerst gaan doen als we thuiskomen. De een gaat douchen de ander vreten en weet een ander meteen slapen tot morgenmiddag 4.00 uur. Maar eerst moeten we nog thuiskomen en wie weet wanneer we er zijn en of we er wel komen....

Tot slot wil ik het 16 dagen durende Engeland kamp graag in één woord samenvatten. Dit lukt echter niet want het was: Onwijs gaaf te gék bijzonder leuk en interessant of te wel kikken.

Lid.

LUCHTVERKENNERS

Dit is de rubriek van de luchtverkenners. Deze rubriek is, zoals de oplettende lezertjes zullen merken, dan ook gevuld door de luchtverkenners.

Het thema van dit nummer is water. Dat is natuurlijk niks voor luchtverkenners. Luchtverkenners willen lucht, geen natigheid. Welnu, de suggestie van water-vliegtuigen werd aangedragen. Maar nee, dat is het niet helemaal; dat is een beetje goedkoop.

Dus we gaan een vliegtuig bouwen. Ik zie, lezertjes, dat jullie direct enthousiast worden. Wat heerlijk.

Je hebt nodig: een lege wc-rol, een bolletje touw, een rolletje plakband, stevig karton, spelden, een schaar, je moeder, batterijen, viltstiften, lucifers en je vaders gereedschapkast. Heb je alles verzameld? Dan kunnen we beginnen.

Neem de romp. Plak er met plakband de draagvleugel op. Je kan bij dit model kiezen uit een open (voor windstille aangelegenheden) of gesloten (vooral geschikt tijdens orkaankracht) Jedelskyconstructie. Let op dat je de voorkant aan de goede kant plakt. Als je dit precieze karweitje geklaard hebt, kunnen we de stabilo met de staart verbinden. Het is heel frappant dat we juist nu de wc-rol gaan gebruiken. Deze dient namelijk als staart. Prik hem vast met spelden, zodat die tijdens het vliegen fijn geluid kunnen maken. Vind nu de achterkant van je romp. Je plakt de staart en stabilo gezamenlijk met de lijm uit je vaders gereedschapkast op de romp. Zit er geen lijm in je vaders gereedschapkast? Vraag je moeder waar die gebleven is. Je vliegtuig is nu af. Sier hem nu op met wat vrolijke kleurtjes.

De eerste vlucht van je zelfgebouwde vliegtuig is altijd een grote belevenis. Steek eerst een lucifer aan ter eer en

nagedachtenis van de grote pioniers der luchtvaart. Denk hierbij aan de gebroeders Fokker, de geachte heer Wright en vele anderen. Maak op de bekende rituele wijze het touw aan je vliegtuig vast en trek hem de lucht in. Jawel!!! Hij vliegt. Wordt je nu een beetje moe, verwissel dan batterijen en vlieg vrolijk verder (met of zonder vliegtuig).

Als je dit vliegtuig gebouwd en gevlogen hebt, mag je jezelf met recht een pionier der luchtvaart noemen. Je bent van harte welkom om de roemruchte luchtverkenners te versterken. Maar nee, wat zie ik nu? Is het niet gelukt? Niet getreurd, je hebt initiatief en doorzettingsvermogen getoond. Kom bij de luchtverkenners en leer van de echte mannen een vliegtuig bouwen.

Your captain Flash I

LUCHT- VERKENNERS VERTELLEN...

De luchtverkenners

Bij de luchtverkenners doe je twee onderdelen elektronica en luchtverkenners. Bij elektronica maak je elektrische machines zoals een luidspreker en je werkt er met een heleboel gereedschap. Bij de luchtverkenners maak je vliegtuigen, zweefvliegtuigen en afstandsbestuurbare vliegtuigen je gaat een keer per jaar met een groot vliegtuig mee. Je hebt twee leiders bij elektronica is het Victor, en bij luchtverkenners is het Andre.

Reijer de Jong

Gelukkig had de leiding het gebrek aan kookkracht voorzien en nodigde tevens een stoere Viking uit. Gelukkig klikte het absoluut niet tussen uw verslaggeefster en de Noordeling zodat het toch nog hakken werd in de keuken. Maar het zou te ver voeren om onze vetes tot in detail te beschrijven. Ik zal mij beperken tot een saai, chronologisch verslag van het kamp zoals ik dat heb ervaren. Er staan tenslotte altijd al genoeg leuke stukjes in van de welpen.

Vrijdag.

We vertrokken vanaf de Boerderij. Ik mocht met een echte pliesie meerijsen die mij vermaakte met spannende verhalen. Zijn zoon plus vriendjes kenden de verhalen blijkbaar al want ze kwetterden dat het een lust was. Na twee keer op het punt te hebben gestaan om de boefjes langs de snelweg achter te laten, bereikten we Drunen alwaar het grootste gedeelte van de leiding zich al bevond. Ze hadden zich de gehele dag verdienstelijk gemaakt met het opzetten van tenten. Bovendien wilde Marcha ze niet bij de welpen hebben, hetgeen een wijs besluit was; het vertrek was vrij geordend verlopen. (Jawel, verbaasde ouders: dit was nu een vrij geordend vertrek).

Ik besloot een blik in de keuken te werpen (hetgeen nauwelijks opviel want het was reeds een bende) en besloot onmiddellijk een verdeling der taken in te stellen: Wicky zette koffie, ik dronk het op (overigens geweldig geholpen door ouders en leiding, hiervoor nogmaals mijn hartelijke dank).

De ouders vertrokken, de welpen besnuffelden elkaar en de omgeving en werden vervolgens opgedeeld over de tenten. Tegen de tijd dat het donker was, kreeg ik eindelijk toestemming van Ad om mijn tent op te zetten. Onder het mom 'creatief met tentdoek en stokken' besloot ik 'm deze keer maar eens binnenstebuiten op te zetten. Het resultaat mocht er zijn, maar aangezien deze methode toch wat problemen met de ritsen geeft, besloot ik 'm toch maar ouderwets buitenstebuiten op te zetten.

Intussen was het tijd geworden voor het Rare Geluidenspel, hetgeen dankzij de

LEIN OP LOCATIE OF: WAT IS 'T TOCH FLIJN OM KOOKSTAF TE ZIJN.

Om verzekerd te zijn van een verslag in de Scoutkoerier nodigde de gezamenlijke welpenleiding uw reporter uit om als kookstaf op te treden tijdens het weekendkamp in het pittoreske Drunen. Een andere reden kan ik niet verzinnen, om mijn kookkracht zal het in ieder geval niet geweest zijn en voor de gezelligheid hoef je mij ook niet uit te nodigen.

HALOÓÓÓÓ
DRUNEN

medewerking van Sint Nicolaas, Supergrover, de Wasmiddelenreclamevrouw, het Eftelingcarnaval, een wiskundeleraar en vele anderen een waar succes werd: bijna alle welpen raakten hun groepje kwijt, en als ze hun groepje niet kwijt waren, waren ze een beetje ziek en als ze niet een beetje ziek waren, waren ze een beetje moe en als dit allemaal niet het geval was, waren ze 't gewoon zat. Maar de leiding vermaakte zich prima en dat was al heel wat.

Toen iedereen, kinderen boven de 15 uitgezonderd, in slaapzak lag, was er nog even tijd voor een versnapering en de nodige sappige ziekteverhalen. Maar het was al laat en iedereen was moe en dus gingen we slapen.

Zaterdag.

Na een verkwikkende nachtrust was daar: koffie op bed (of eigenlijk mat). Daarna was er ontbijt en daarna gingen de welpen een hele leuke indianenspeurtocht doen, dwars door de duinen. Ze zouden

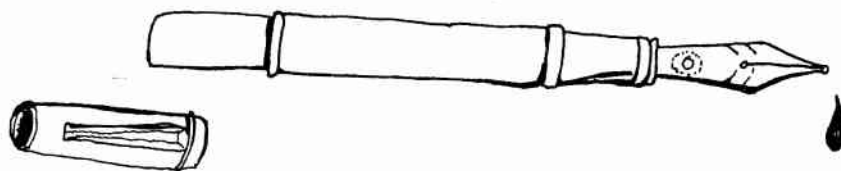
vast veel pret hebben en we hadden ze dolgraag vergezeld maar helaas Ad en ik hadden de droeve plicht om boodschappen te doen. Over boodschappen doen met Ad kan ik een Scoutkoerier vol schrijven maar laat ik het hier bij houden: het is uiterst tijdrovend (voor ingewijden: hij is erger dan Ritsaert qua overal over moeten discussiëren). Vervolgens sloegen we snel een kopje koffie achterover en spoedden ons met de nodige proviand naar de welpen, die we vreselijk hadden gemist. Helaas bleek dit niet zo makkelijk en moesten we kilometers omrijden. Uiteindelijk troffen we een groep uitgehongerde, chagrijnige welpen met leiding. We dachten nog even dat we de verkeerde groep hadden opgespoord want onze welpen zijn nooit chagrijnig en de leiding beschikt altijd over een opgewekt humeur. Maar het was wel degelijk onze groepen ze waren wel degelijk in mineur maar daar hadden ze dan ook alle reden toe. Al na luttele meters waren ze het ingenieuze indianenspoor (één geknakt graspietje in de wei en drie in de juiste

richting geschikte zandkorrels) bijster. Uren hadden ze lopen dwalen tot ze eindelijk de 'Rustende Jager' hadden gevonden. En nu waren ze moe, hongerig, dorstig en dreinerig. Opgewekt grijnzend begonnen Ad en ik boterhammetjes, jam en limonade uit te delen. Gelukkig knapten de welpen daar zienderogen van op, en werden ze hun eigen opgewekte zelf weer. Ze besloten zelfs een watergelegenheid op te zoeken. Helaas moesten Wicky, Ad en ik het vrolijke troepje weer verlaten; Ad om zijn vehikel te besturen en Wicky en ik volgden de lokroep van de keuken.

Enfin, wij dus koken en koken en Ad rijden en rijden (om de welpen per pendeldienst op te halen). Hun stemming was intussen tot een dieptepunt en dat van de leiding tot een dieper dieptepunt gedaald: ook het watergebeuren was niet volgens plan verlopen. De plas of ven zoals die op de kaart stond aangegeven bleek spoorloos verdwenen, leeggedronken, opgelost of opgedroogd, in ieder geval weg.

DANKZIJ LEIN'S KOOKSIGNALEN
WAS DE INDIANEN SPEURTOCHT EEN SUCCES!

Sommige mensen krijgen de pen wel erg vaak, ander mensen nooit! Protest! Hier volgt een waar verhaal over een super-scout.

In de week van 5-12 mei was ik in de Ardennen, waar wij op het landgoed van de Hare Krisna's (dat is een groep mensen die een Hindoe-godsdienst volgt) kampeerden. Dit landgoed heeft, behalve een kasteel, een tuin en een koeiestal, ook 35 hectare bos. Omdat er een aantal grote balken voor een nieuwe schuur nodig was, had ik voorgesteld om scheefgewaaide bomen, van zo'n 20 meter lang, om te zagen. Het probleem was echter, dat niemand de grens wist, waar hun bos ophield en dat van de buurman begon. Voor je het wist stond je buurmans bomen om te zagen. Maar gelukkig, toevallig kwam iemand in het weekend langs, die vroeger lid was geweest van de Hare Krisna's, in de bossen gewerkt had en ongeveer wel kon zeggen welke bomen van het "kasteel" waren.

We reden naar het dorp waar de achterkant van het bos begon, gingen te voet het sterk verwilderde bos in, en zagen tot onze verbazing na ongeveer honderd meter een besteleend staan, je weet wel, zo'n bestelauto van Citroën. Zo te zien stond deze auto al jarenlang in het bos, want het plastic wat er omheen gemaakt

was zag er heel oud uit en de wielen waren flink weggezakt. 'Nee maar, dat is de auto van Sjaak die vijf jaar geleden in de kasteeltuin werkte, een beetje gek is geworden en hier in het bos is gaan wonen!', vertelde m'n begeleider. 'Maar waar Sjaak daarna is gebleven, weten we niet!'

Zoals jullie weten, is de groepsvoorzitter niet alleen erg sterk, maar ook heel erg slim, dus ontdekte ik een koekepan op twee stenen, waar kortgeleden een vuurtje had gebrand; bovendien lag er alleen wat regenwater in de koekepan. De conclusie was dan ook: hier heeft iemand kortgeleden nog eten klaargemaakt!

Toen we terugkeerden naar het kasteel en gingen vragen hoe dat nou kon, wist iemand te vertellen dat Sjaak door België en Noord-Frankrijk zwierf en enkele keren per jaar terugkeerde naar zijn Eend, waar hij dan zo'n tien dagen bleef. Hij leefde dan uitsluitend van de planten uit het bos en schoot met pijl en boog een konijn, die hij dan boven een vuurtje roosterde. Hoewel ik nergens botjes heb gezien, vond ik dit wel een aardig verhaal, dat iemand in deze tijd kans ziet om te leven van het voedsel wat in het bos te

vinden is. Vermoedelijk zouden wij niet verder komen dan brandnetelsoep, brandnetelpuree, brandnetelkroketten en brandnetelpap!

Jaap

Noot van de redactie: Op de eerste plaats wenst de redactie vanzelfsprekend geen enkele verantwoordelijkheid te nemen voor de in dit artikel gedane uitspraken over de kracht en de intelligentie van onze groepsvoorzitter. Op de tweede plaats heeft Jaap ons verzocht een volkomen willekeurige persoon, te weten DAVE KORTEKAAS, aan te wijzen als de pineut aan wie hij de pen doorgeeft. Dit met name omdat Dave, ondanks het feit dat hij al jarenlang lid is van de Albert Schweitzergroep, nog nooit de pen heeft gekregen, hetgeen, zoals u kunt begrijpen, een hele traumatische ervaring is. Nou Dave, gooi je frustraties hierover er maar lekker uit in de volgende pen.

Maar alweer stond de kookstaf klaar om het humeur op de vizelen; ditmaal met overheerlijke macaroni (had eigenlijk plakkeroni moeten worden, naar recept van JP maar als door een wonder veranderden de elleboogjes niet in een vormeloze brij maar zag 't eruit zoals macaroni. Wist u trouwens dat macaronische verzen, grappige verzen zijn waarbij verschillende talen door elkaar gebruikt worden, of de regels van de ene taal toegepast worden op een andere? Een voorbeeld hiervan is: non omnes sunt kokki, longos qui dragere messos oftewel: het zijn niet alleen koks die lange messen dragen. Maar dit terzijde). De macaroni was erg lekker, alleen was er een beetje weinig saus of was deze

gewoon te dik. Tips omtrent het verdunnen van saus (gewoon water erbij kieperen - of gaat dan het laatste beetje smaak ook verloren?) zijn van harte welkom.

Na de heerlijke vanille-vla, die zo heerlijk was omdat 'ie absoluut niet naar vanille smaakte, was er corvee en toen dodende straal. Dat was erg leuk, alleen moeten we de volgende keer uitleggen dat de welpen zich ook buiten het pad mogen begeven en mogen sluipen. Volgens was er kampvuur, chocomel, ontbijtkoek en chips en daarna was er bed voor de welpen en wazige spelletjes voor de leiding en tenslotte ook bed voor de leiding.

Zondag.

Opruim en inpakdag niet leuk en dus ga ik hier geen woorden aan vuil maken. Wat nog wel het vermelden waard is, is het schitterende weer en de oogverblindende Flippendaleshow door Ad, Dave, Frank en Wicky. Ondanks het soppen van het bankjes, de afwas het inpakken, het bakken van oudhollandsche Chrietjes en andere ongeneugten des levens kon mijn dag niet meer stuk. Oh ja, Paultje en verloofde (geintje meneer Sengers) waren er ook en dat was ook heel leuk. Tot zover het verslag van het welpenweekend in Drunen, volgende keer weer een uitgebreide aflevering van 'Op Locatie'.

DE STORM VAN MIJN LEVEN

(verhaal naar waarheid opgetekend in twee delen)

In mijn later leven heb ik wel eens heviger stormen meegemaakt. Maar de eerste storm die ik als jongen van amper zestien jaar beleefde in de Golf van Biskaje, die blijft toch de storm van mijn leven. Misschien omdat die storm mij tot zeeman maakte.

Wie zal het zeggen. De andere opvarenden van de 'Rode Zee' hebben het destijds wellicht een krachtige bries genoemd. Best mogelijk. Maar voor mij was het een allesverslindende orkaan.

De 'Rode Zee' was geen groot schip. Nog geen duizend ton. Ik wilde immers een echte zeeman worden, niet zo'n mannetje aan boord van een luxe oceaan-kasteel! Nou, daarom monsterde ik op de 'Rode Zee' aan.

Toen ik 's avonds naar de kooi ging, doodmoe van het voor mij nog erg ongewone werk, zag de lucht er al raar uit. Samengetrokken zou ik haast zeggen. Net alsof een grote hand zich balde tot een vuist. En de zee, tot voor kort nog vriendelijk, blauw met vrolijke, witte schuimkammen op de golven, was ineens grauw en dreigend geworden. Het schuim was niet wit, maar vuil als het zeepschuim in een teil met wasgoed. En mijn maag deed vreemd.

Nee, ik was niet zeeziek. Wonder boven wonder heb ik daar nooit last van gehad, maar het was net of er een heel roggebrood in mijn maag lag. Een naar, beklemmend gevoel, net of ik onheil vermoedde. Je kunt dat zo wel eens hebben. Ik zag matrozen bezig met het vast-sjorren van alles wat niet muurvast met het schip verbonden was en daaruit maakte ik op, dat de ouwe ook iets verwachtte. "Krijgen we storm?" vroeg ik aan een volmatroos. Hij keek mij grijnzend aan, spuwde over de railing en zei: "Nou, meester, een beetje waaierig kan het best eens worden. Waarom vraag je dat?"

"Laat maar waaien hoor!" deed ik flink, hoewel ik me lang niet lekker voelde bij het idee een echte storm te zullen meemaken. "Laat maar waaien. Zoiets kun

je verwachten als je naar zee gaat, hè?"

"Zo is het", zei de volmatroos. Ik gaf geen antwoord en ging naar de kooi. Al gauw sliep ik warempel nog in ook! Midden in de nacht schrok ik wakker, omdat iemand mij een harde klap tegen mijn achterhoofd gaf. Tenminste, dat dacht ik en ik vloog woedend overeind, maar gelijk duikelde ik voorover, met mijn hoofd tegen de rand van de kooi. Verdwaasd en met een bonzend hart greep ik mij vast aan beide kooiranden. Het was of de kooi onder mij probeerde weg te draaien en in het duister zeg ik de vuilwitte wanden op mij toekomen. Ik werd bijna uit mijn kooi geslingerd. Een klap, of er met duizend houten hamerstegelijk tegen de scheepswand werd gebeukt, deed de 'Rode Zee' sidderen en mij niet minder. Ik klauterde uit mijn kooi, angstig met een bonzend hart. Toen ik op de vloer stond, maakte de 'Rode Zee' een onverhoedse beweging, zodat ik mijn evenwicht verloor en over de grond rolde.

De matroos van de wacht kwam de hut binnen. "Zeg, meester, waarom kom je eigenlijk uit je kooi rollen? Blijf erin en ga maffen. Dat lijkt me beter voor je." "En jij dan?" vroeg ik. "Dat is anders", was het antwoord, "ik heb de wacht te kooi en als ik uit mezelf niet kom, slepen ze me wel naar boven."

Ik bleef alleen in de hut. Mijn benen trilden en beefden, maar ik probeerde mezelf wijs te maken dat het kwam van het stampen en slingeren dat de 'Rode

Zee' deed. Maar ik wist heel goed, dat ik bang was, en niet zo'n klein beetje ook. Iedere keer als de 'Rode Zee' dook, dacht ik dat het schip naar de kelder zou gaan en kneep mijn keel samen van angst. In mijn kooi gaan liggen slapen, ik hield het niet uit in de hut en moest naar boven, naar het dek. Ik wilde zien, water aan de hand was, al was het nog zo erg. Weten waar ik aan toe was, alles beter dan hier in de hut.

Ik ging de hut uit en wankelde, mij telkens vastgrijpend, door de gang. Ik kwam langs de machinekamer en hoorde het dreunen van de motoren, een goed en bekend geluid. Toen opende ik de deur die naar het dek leidde; als door een onzichtbare macht werd deze uit mijn hand gerukt en denderend tegen de stalen wand gesmakt. En onmiddellijk greep een gierende windstoot mij vast, benam mij de adem en dreigde mij van de sokken te smijten.

Verbijsterd staarde ik in de donkere nacht, angst kneep mijn keel dicht, want zo schrikwekkend, zo razend en hels had ik mij de zee bij storm niet voorgesteld.

Rond de 'Rode Zee' was het één en al golf, grauw en grommend schuim, die door de gierende storm tegen ons schip werd opgejaagd. Een muur van water, die zich hoger verhief dan de commando-brug, schoof in pijlsnelle vaart op ons toe... Het kon niet anders, of dit was het einde, deze dreigende watermassa, waartegen niets bestand was, zou de 'Rode Zee' verzwelgen, haar in zijn enorme greep naar de diepte van de oceaan sleuren..... en.....

(Wordt vervolgd)

Baloe.

HET WATERZWIJN.

Het waterzwijn is een vrolijk diertje, dat heel veel van gezelligheid houdt. Je hoeft echt niet verbaasd te staan kijken als je 's ochtends vroeg of tegen de avond een hele kudde waterzwijntjes bij elkaar ziet. Ze zijn dan samen op zoek naar smakelijke waterplantjes, want wat is er nou gezelliger dan met de hele buurt uit eten gaan?

Het waterzwijn heeft veel weg van ons vriendje de cavia, maar hij verschilt er wel van, want anders zou het namelijk weinig zin hebben om een onderscheid te maken tussen cavia's en waterzwijnen. Het verschil zit 'm in de omvang: het waterzwijn is ongeveer even groot als een schaap, iets wat je van de meeste cavia's niet kunt zeggen. Onze held is dus een erg groot knaagdier, sterker nog, het is het grootste knaagdier dat op onze wereld rondhuppelt en -dartelt, als we tenminste de Beverleiding niet meetellen.

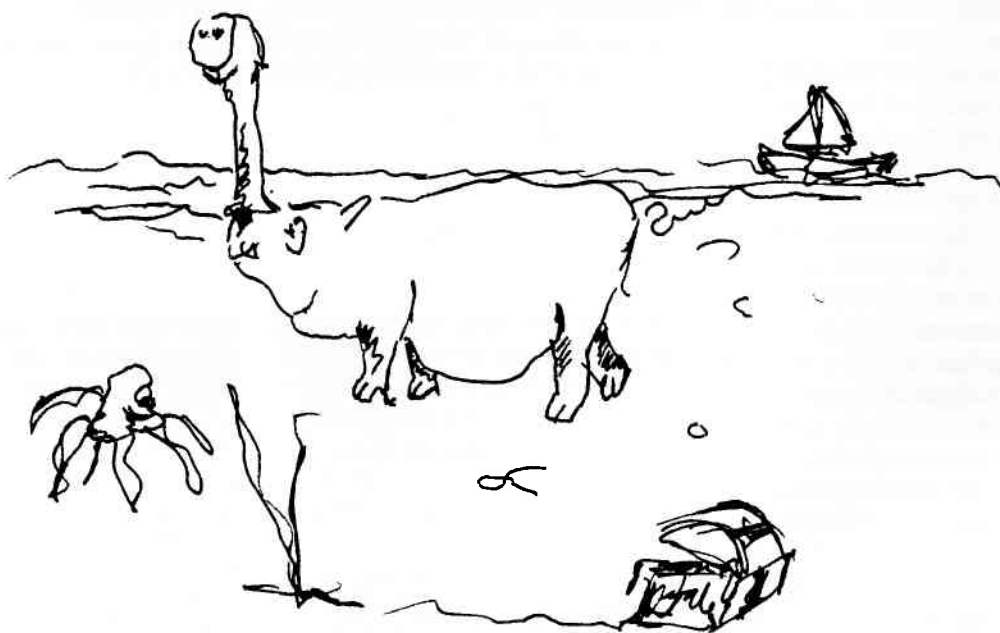
Een waterzwijn heeft bijna geen staart en daar zit ie best wel 'ns mee. Hij heeft er wel eens over gedacht om zich voor dit trauma te laten behandelen bij één of andere therapeut, maar waar hij woont zijn de therapeuten zeldzaam. De meeste waterzwijnen wonen namelijk in de Panamese regenwouden, en dan met name in de stukken die wat moerassig zijn. Want waterzwijnen poedelen het liefst rond in zompige poeletjes, net zoals ons andere vriendje de vuurbuikpad, die vorige keer uitgebreid aan de orde is geweest in deze rubriek. Alleen woont het waterzwijn, zoals gezegd, in Zuid-Amerika, terwijl de vuurbuikpad in Europa en Azië rondhupst.

Zwemmen kan onze held als de beste, bijna net zo goed als een nijlpaard en dat is toch vreemd, want het is erg onwaarschijnlijk dat het nijlpaard en het waterzwijn elkaar ooit hebben ontmoet.

Meestal zwemmen ze met alleen hun kop of zelfs alleen hun neusgaten boven water. Als er gevaar dreigt, dan blijkt onze held toch niet zo'n held te zijn, want dan duikt hij meteen onder.

Waterzwijnen maken slechts één keer per jaar jongen, maar dat zijn er dan wel meteen vier of vijf. De jonge waterzwijntjes kunnen al meteen zwemmen en dat is heel handig, want ook aan badmeesters is in het Panamese oerwoud een gebrek. Als de jongen vrij mogen spelen lijken het overigens net wildwaterzwijntjes.

Het waterzwijn vermaakt zich opperbest in de Zuid-Amerikaanse jungle en hij blijft er voorlopig nog wel wonen, denkt ie. De kans dat je hem vandaag of morgen op straat tegenkomt blijft dus erg klein. Jammer.

B.W.VAN VLIET

TIMMER-BOUWBEDRIJF

alle voorkomende bouwwerkzaamheden:

* nieuwbouw	* dakkapellen
* verbouw	* ramen - deuren
* onderhoud	* kozijnen - trappen

GILDENWEG 7 3449 HT WOERDEN

TEL. 03480-16039

Wat vooraf ging: Brammetje onthulde eigenlijk nix met Betsy te hebben qua romantische relatie. Het huwelijk van Niek en Riet lijkt twee weken na de voltrekking ervan al niet meer te redden.

Het was de onbewolkte zaterdagmorgen na de mistige vrijdagavond en Madelief stond, zoals gebruikelijk, fluitend op. Het vrolijke deuntje bleef plotseling in haar keel steken toen de schokkende gebeurtenissen van de voorgaande avond haar opeens weer helder voor de geest kwamen. Het huwelijk van Niek en Riet stond op springen en er moest iets gebeuren. Na drie bakken koffie begon haar brein weer een beetje te werken; ze besloot nog een pot koffie te zetten en eens diep na te denken. Ze liet de gebeurtenissen van de afgelopen dagen weer re revue passeren: eerst die ellende met Betsy en Brammetje, nu weer met Niek en Riet. Ze was al eens flink in de maling genomen en ze zag Sil er best voor aan dat hij dit hele verhaal uit z'n duim had gezogen. Dit geval vroeg om een degelijke journalistieke aanpak en er was een techniek die haar kon helpen: het alom geprezen diepte-interview. Dat zou in Niek's geval ideaal zijn: hij stond tenslotte bekend als een begenadigd spreker. Madelief besloot te wachten tot vrijdagavond; als Niek eenmaal een paar glazen ranja achter z'n kiezen had, zou het een fluitje van een cent zijn om de waarheid los te peuteren.

De hele week werkte Madelief aan haar vragenlijst, een vlekentest in geval van nood, ze bestuurdde het onvolprezen werkje 'Mensenkennis voor botterikken en beginnelingen' door H. van der Meyden en ze vervolmaakte haar stenotechniek.

Ze had zich de moeite kunnen besparen, de waarheid bleek even eenvoudig als onthutsend en bovendien snel verteld: Niek keek even verbaasd toen zij haar vragen op hem afvuurde en haalde zonder een woord te zeggen, een ketting onder zijn blouse vandaan met daaraan...inderdaad een ring, dé ring.

Vanwege zijn gevaarlijke beroep gaf het teveel risico om een ring te dragen in verband met afgerukte vingers en zo. "En ik ben wel bereid om dit risico te aanvaarden voor mijn liefste," sprak Niek, "Maar mijn Rietje pietje chrietje wil er niks van weten. "Ons huwelijk mag jouw gezondheid niet in gevaar brengen", zegt ze altijd, de engel," voegde hij er dromerig aan toe. "Dus het is, zeg maar zo, dat je, nou ja, je weet wel, van haar ... eh... houdt of zo?" stamelde Madelief, enigszins van haar stuk gebracht. "Oh, ja," sprak Niek hartstochtelijk, "Ik hou van Riet zoals een puppie houdt van Chriet. Zoals Roderick houdt van Herman. Zoals Wat? houdt van zijn kinderen - geintje. Maar wel zoals de wind houdt van zeilen, zoals Buster houdt van Appelflappen, zoveel houdt ik van mijn Riet. Het is als de frisse geur van ochtenddauw, nee meer als robijn, fleur en fijn. Riet is..." "Ja, ja, nou weet ik het wel." bitste Madelief, onderhand wel overtuigd en ook een beetje misselijk. "Nog één ding," Niek was niet meer te stuiten, "ik heb een gedichtje gemaakt voor mijn Riet. Het gaat zo:

*'Oh Riet, ik hou van jou alleen
Ik wil sabbelen aan je grote teen
Wedden dat wanneer ik je groet
Je naar de w.c. toe moet?'*

"Die heb je gejat van die leipe Roderick", schamperde Madelief, weer een beetje op haar stuk. "Oh.....," antwoordde Niek en daarmee werd de conversatie afgesloten.

Madelief, die even moest bekomen van deze romantische stortvloed, besloot maar even Wat? op z'n rug te krabben. Helaas bleek de rust van kort duur; Wat? vatte het gekriebel op als uitnodiging om eens uitgebreid over z'n Japanse

vriendinnen en andere spannende avonturen te vertellen. Madelief kende deze verhalen bijna woordelijk maar gelukkig ging Wat? zo op in z'n vertelsels dat Madelief ongemerkt kon wegschuipen. (Dit is trouwens geen staaltje van Madeliefs ongemaniërdheid, iedereen doet dit).

Ze keek om zich heen, er broeide van alles in de leidingteams. Wilhelmina had de waterpadvinders verlaten om, zo werd gefluisterd, bij Frank Grovers in diens te treden. Trinsje had een contract getekend bij de Pasta's en hoewel iedereen had verwacht dat er een romance met Kalkoen zou opbloeien was Sören, de befaamde Malinese puppiesleider er met de bevallige ex-cavaleidster vandoor gegaan (mèt Zwoerd-Pan als chaperon, dit voor de lezertjes die zich van alles in het hoofd gaan halen; Trinsje is kuis en rein van zeden). Bernhard was plotseling togetreden tot de middagpuppies, zogenaamd als part-time leider maar zelfs Buster wist dat dit slechts een dekmantel was. In werkelijkheid wilde hij zijn verloofde Miss Puppie 1992, Juliana vaker zien. En om de onrust nog wat te vergroten probeerde Joep leiding weg te kopen om de vliegvinders en woudlopers te versterken. De transfers en geldsommen waren niet van de lucht en de onderhandelingen werden steeds grimmiger naarmate de avond vorderde. Technisch directeur Joep werd met de minuut grijzer, hetgeen Wat? zeer verheugde; misschien zou Joep op een dag net zo kaal zijn als hijzelf.

Alleen Marcus hield zich afzijdig, terwijl hij bekend staat als een geboren intrigant, konkelaar, vriend van kuiperijen en bovendien een arglistige kuiper, iemand die slinks, vals, verraderlijk te werk gaat om iets te bereiken.

Hetgeen overigens niet wil zeggen dat Marcus een onsympathieke gast is, betrouwbaar is hij echter geenszins. Sinds zijn geheimzinnige verhouding met H. te H. was begonnen was hij niet meer dezelfde. Van H. te H. was werkelijk nix bekend, behalve dat de Marcus' liefde deelde voor de beroemde muzikant Paul Jagger (de oudere lezertjes zullen deze meneer wellicht nog kennen als de voorman van de roemrijk ten onder gegane muziekgroep The Rolling Beatles). Frodo volgde Madeliefs blik, spuugde een flinke hoeveelheid ranja in haar gezicht (zijn normale manier van aanspreken) en lispelde: "Vind jij ook dat Marcus zo veranderd is sinds H. te H.? Hij is wat grijzer geworden, wat vermoeider, wat ouder...." Madelief sprong op: 'Hij zal toch niet....Denk je dat echt?' gilde ze door achterklap overmand. "Ik weet het niet", antwoordde Frodo gemaakt kalm, "maar 't zou best kunnen, hij is ook wat dikker geworden en hij heeft de laatste tijd zo 'n vreselijke last van nesteldrang, alles sleept hij meer naar huis."

Madelief zakte terug op haar zetel, dit klonk absurd maar niet onwaarschijnlijk en er was geen andere verklaring voor het angstvallig verborgen houden van H. te H. Ze zou dit tot op de bodem uitzoeken....

Volgende keer in Bot & Bemoeiziek:

- Een liefdesbaby voor Marcus en H. te H.?
- Of breit Marcus babysokjes voor de kleine van Imelda en Andreas?
- Hoeveel is er geboden om Norbert bij de Pasta's te krijgen?
- Of werd hij betaald om weg te blijven?
- Hoe komt Wat? aan zijn naam?
- En: zal de liefde tussen Sören en Trinsje stand houden?

N.B.: Deze serie is slechts heel in de verte op feiten gebaseerd. Overeenkomsten met bestaande personen en situaties zijn ver te zoeken en als u ze toch vindt is dat knap werk.

Estakamp

In het weekend van 27 en 28 maart hebben wij Esta's een kamp op de boerderij gehouden. Op zaterdagochtend kwamen acht Esta's met hun slaapzakken, knuffels en tandenborstels aan. Nadat we afscheid van de ouders hadden genomen, liepen we naar het station om aldoor op de trein richting Rotterdam te stappen. Na drie kwartier treinen, één keer overstappen en een wandeling over de Rotterdamse rommelmarkt kwamen we aan op de plaats van bestemming: de 'Doehoek'. Hier brachten we het grootste deel van de dag door met bellen blazen, wikkels bakken en dammen bouwen, waarna we weerrichting Woerden vertrokken. Toen we op de boerderij terug kwamen wachtte Monique, die er alleen 's avonds zou zijn, ons op met een grote pan pannenkoekenbeslag. De pri-

mussen werden aangestoken en alle Esta's konden hun pannenkoekbak-kunsten laten zien.

Vele mislukte pannenkoeken en natte explorers later konden we aan het kampvuur beginnen. Er werd warme chocolademelk gedronken, stokbrood gebakken en er werden liederen gezongen. Inmiddels was het tijd geworden om naar bed toe te gaan en na een spannend verhaal vielen de Esta's in slaap. De volgende ochtend, na het ontbijt, stond er Levend Risk op het programma, hoewel het kampvuur van de vorige avond ook nog erg interessant was. Om 12:00 uur kwamen de ouders de Esta's alweer ophalen en kwam er een einde aan een gezellig kamp.

De Estaleiding.

Ingekomen post

Poëzie

Bij de redactie is het volgende gedicht bezorgd:

Schone Marianne!
Zoete nympe,
Zwoele idylle,
Zinderende hinde,
Zachte lylie.

Jij bent het slakje in mijn sla,
Ik ben de pony in jouw duinen.
Zonder jou wordt mijn lente herfst.
Marianne!
Bemin mij,
Omhels mij,

Jij bent mijn zoetwaterzeemeermin.
Mijn dartele doerak,
Mijn wulpse waterhoen,
Mijn blinde hartstocht is koning in het land der eenogigen.
Wil je een vuurtje?

Je kaasblokje,
Helm Horsten.

Sabotage in zeeverkennersland?

Tijdens een FEESTELIJKE PLECHTIGHEID in de bartuin zijn op de laatste zaterdag van februari onder grote belangstelling de zeiljachten van de MICHIEL DE RUYTERWACHT te water gelaten. Bij deze plechtigheid werd het woord gevoerd door niemand minder dan MARCHA VAN DE BERG, naar wie een tweetal oceaanstomers was vernoemd, te weten de VIVA LA MARCHA en de VIVA LA MARCHA 24. De plechtigheid werd, behalve natuurlijk door de lijfwachten en de sleepdragers van MARCHA, bijgewoond door de wereldberoemde CHRIET TITULAERHORDE en de niet minder vermaarde MICHIEL DE RUYTERWACHT, en ook de JAN DE BOUVRIES van de Albert Schweitzergroep, JAAP LANDMAN, was van de partij. Nadat MARCHA haar toespraak had gehouden, werden de twee boten gedoopt met bekertjes water, onder muzikale begeleiding van het CHRIET TITULAER KAMERKOOR, dat gevoelige werken ten gehore bracht. Hierna werden wat APERITIEFJES rondgedeeld onder de aanwezige hoogwaardigheidsbekleders.

Groot was echter de ONTSTELTENIS van de toegestroomde aanwezigen toen de VIVA LA MARCHA direct na de tewaterlating VOL MET WATER begon te lopen! De ramp had een dusdanige omvang, dat de beschermvrouwe van de boot, MARCHA VANDE BERG, overging tot het mobiliseren van het CHRIET TITULAER SURVIVLE TEAM, in de persoon van korporaal MARTIN VAN DER BUSSE, beter bekend als REGISTRATIENUMMER 70.04.02.186. Nadat met behulp van BERGINGSWERKERS uit een naburige bar de VIVA LA MARCHA was geborgen, kon 70.04.02.186. overgaan tot het LASSEN van de boot, zodat alles

Banaan anticlimax op indochinees feest

Op zondag 21 maart werd op de partyboerderij aan de Kromwijkerdijk een negen gangen-diner geserveerd aan de verzamelde notabelen van Scoutingminnend Woerden, en ondanks de UITSTEKENDE BEDIENING en de EXQUISE GERECHTEN was er vanzelfsprekend voldoende reden voor de aanwezigen tot KLAGEN.

Zo fluisterde de invloedrijke wijnkenner ARJAN ENGELHARD uw reporter in dat hij UITERST GESHOCKEERD was door de TAFELMANIEREN van jonge onderzoeker en zoon van de organisator CHIEL BORSBOOM JR. Volgens ARJAN waren deze manieren nog vaker dan de GEBAKKEN BANAAN (gang 7), een mening die overigens niet gedeeld werd door de bekende barkrukverwarmer HANS VAN DIJK. HANS meende bij het nuttigen van de BANAAN van doen te hebben met een GEPOFTE AARDAPPEL, maar dan droger, en ook de eerder genoemde BORSBOOM JR. had geen lofuitingen over voor de banaan; BORSBOOM JR. sprak zelfs over een ZINLOZE MOORD OP DE DARMKANALEN.

Gelukkig was er ook positieve kritiek te horen op de maaltijd. Zo vond de vermaarde columnist THEO SCHALKWIJK de Lontong met Ikan Boemboe Santen, Sambal Goreng Bawang en Jalap Bali (vis met van alles) echt iets om mee te nemen naar BELGIE, als men van zins is te gaan kanoën. THEO adviseerde om het gerecht achter op de HOEDENPLANK mee te nemen, zodat het tegen de tijd dat men bij de kano in België gearriveerd is, weer leeft. Het gerecht kan dan vrolijk achter de

toch nog goed afliep. Het lek bleek overigens niet het gevolg te zijn van de doping. BOZE TONGEN beweren dat er hier wellicht sprake was van een aanslag op bootsman HENRI door HOOGWAARDIGHEIDSBEKLEDERS binnen de Michiel de Ruyterwacht, maar bij het te perse gaan van deze Scoutkoerier was hieromtrent nog geen verdere informatie bekend.

kano aanzwemmen en ten alle tijde genuttigd worden.

Overigens onthulde de organisator van het gebeuren, de Jan des Bouvries van Scouting, ADBORSBOOM, tijdens een intiem gesprek, het GEHEIM VAN DE KOK: gang 8, de Kroepoek Japik, ook wel de pudding genoemd, was namelijk door DE RATTEN BESNUFFELD (en aangevreten). De meeste aanwezigen hadden hier echter geen problemen mee, aangezien zij dit niet wisten. De meeste taart werd trouwens opgegeten door 70.04.02.186, hierbij gevoerd door MAMA WILLEMIJN, die al haar didactische en opvoedkundige kwaliteiten in de strijd moest gooien om 70.04.02.186 zijn bordje leeg te laten eten. Insiders beweren overigens dat het hele diner gesponsord werd door de Woerdense HUISARTSENVERENIGING, maar bij het ter perse gaan van deze Scoutkoerier was hieromtrent nog geen zekerheid.

Lenin in bartuin?

In de wandelgangen van Scouting Woerden gonst het van de geruchten over een voornemen van de bekende terreinbeheerder RITSAERT SNIJDER om in de rustieke bartuin van de partyboerderij aan de Kromwijkerdijk een standbeeld te plaatsen van VLADIMIR LENIN.

'Het terreinbeheer', zo vertelde RITSAERT onder het genot van een KOPJE KOFFIE aan uw reporter, 'heeft de IDYLLISCHE SFEER in de bartuin altijd al willen verhogen. Eigenlijk wilden we zo'n NAAKT ENGELTJE met pijl en boog, maar die zijn erg duur in de aanschaf, en leasen lukt al helemaal niet. Derhalve kwamen we al gauw terecht in het AFGEDANKTE STANDBEELDENCIRCUIT uit het Oostblok.'

Uiteindelijk heeft het terreinbeheer gekozen voor VLADIMIR LENIN en niet voor bijvoorbeeld LEONID BREZJNEV of NIKITA CHROETSJOW, omdat LENIN een grote gelijkenis bleek te vertonen met de vermaarde groepsvoorzitter JAAP LANDMAN.

Ingewijden beweren overigens dat het standbeeld van LENIN voorzien zal worden van een MUTSJE en een KRUIWAGENTJE.

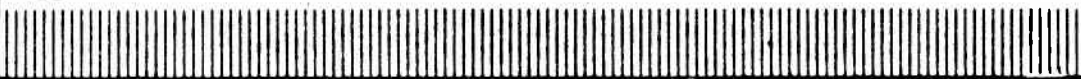
Lid Kring tuin- en landschapsvoorziening

Ook bij uw buurman kunt u ons tegenkomen.....

*Want tuinaanleg en onderhoud is ons specialisme.
Niet alleen bij bedrijven en gemeente, maar ook in uw tuin kunnen wij verrassende dingen doen!*

Bel: (03480)-19564.

de aarhoveniers

c'estbon
VOORSTRAAT 45

WOERDEN

NOTEN

MIDDEN IN DE VOORSTRAAT

Leiersweekend '93.

Na veel gezeur en gemakker heeft het dan eindelijk toch echt van mogen komen. Al maanden dacht iedereen er zo over: "Eigenlijk zouden we 's met z'n allen op kamp moeten gaan, gezellig, zonder kinderen." En verder gebeurde er weer niets. Totdat twee welpenleiders, de beide Hathi's Frank (van de beroemde Zaterdagmiddaghorde, ook wel de 'Chriet Titulaerhorde' genoemd) en Siebren initiatief namen en de organisatie voor hun rekening namen.

De organisatie vond 16, 17 en 18 april wel een geschikte datum. Eerst werd een overnachtingsplaats geregeld bij onze connectie in Fellenoord, nabij Drunen. Daar was het helemaal geschikt voor ons: een ingericht kamphuis (leiders houden nu eenmaal van lux kamperen), geen lastige burens, kampvuur was mogelijk, de Efteling was in de buurt en er waren genoeg spelterreinen in de buurt.

Daarna werden de deelnemers geregeld. Nu, dat bleek geen probleem te zijn, nagevoel iedereen kwam. Zelfs het bestuur kwam ter plekke even kijkje nemen.

De materiële zaken bleken verder ook geregeld te zijn: iedereen had z'n natje en z'n droogje en er was ruim voldoende ranja aanwezig.

De twee olifanten bleken zelfs in staat om dit kamp een thema te geven en daarom vonden ze het nodig om het hele kamp op te dragen aan een wel zeer populair actief lid van het bestuur van Scouting Nederland, Herman de Bruin. Vooral de zeeverkennerleiding kon hem erg waarderen. Er werden zelfs witte T-shirts met origineel opdruk gemaakt met de tekst: 'Leiersweekend '93, Herman bedankt.', vergezeld van een portretfoto van ons idool.

De avond van vertrek verliep voorspoedig, ook wat de organisatie betreft: iedereen had voor z'n eigen vervoer moeten zorgen. En dat was allemaal nog gelukt ook. Uiteraard vond men bij de redactie van de Scoutkoerier dat dit evenement een nauwkeurig verslag moest krijgen. Terecht. Dit betekende dus dat er een type-machine, een fotokopieer-machine, ruim voldoende papier en voldoende knip- en plakwerk mee op kamp moest. Het hele kamp lang, van 's ochtends vroeg tot 's

avonds laat, overal waar Scouting Woerden aanwezig was, kon er getyp gehoord worden. Alles werd ter plekke gerapporteerd. En wat is het resultaat? Oordeel zelf en lees de speciale editie 'SK Leiersweekend'. (Deze is voor slechts 149 gulden en 99 centen verkrijgbaar bij de redactie. Waarschuwing: deze speciale editie is niet geschikt voor lezertjes!!).

Toen iedereen aangekomen en begroet met waterpistolen was, stond op het programma: Hollandse Leeuwen. Zogedaan, zo gedaan en JP moest z'n contactlens verliezen. Door het verzinnen van het volgende spel verraden de beide organisatieleiders duidelijk hun herkomst: het rare geluidenspel. Braaf werkte iedereen z'n lijstje af en er waren inderdaad af en toe wel erg rare uitspraken en geluiden te horen. Achteraf besloot men om met z'n allen naar een kroeg te gaan. "Barbarella" leek wel geschikt. En 'Barbarella' bleek prima geschikt. Terug in het kamphuis werd er tot in de kleine uurtjes nagepraat.

De volgende dag, zaterdag, ging de gehele leiding op weg naar de Efteling. Briljant idee. Hier was iedereen prima in staat om zich te vermaken. Automatisch splitste de groep zich in kleinere groepjes die elk het park afstruinden. Pas tegen sluitingstijd verlieten we het park. Het was een erg goed geslaagde dag, de bewijzen hangen in de bar.

's Avonds, na een vermoeiende dag, moest de leiding alsnog z'n eigen eten bereiden. We moesten gourmetsen. Dit bleek wonderwel goed te slagen en te smaken. Dit hebben we mede te danken aan Jaap want door het gebruik van de elektrische kooktoestelletjes sloegen de stoppen door, en alleen Jaap had nieuwe stoppen bij zich. De activiteit voor later op de avond lag eigenlijk redelijk voor de hand. Het was een kamp, van en voor scouters, voornamelijk leiders, in het bos en men wou gezellig samen zijn. Dit betekende kampvuur. Brandhout was geen probleem, en het vuur maken evenmin. Dapper werden de liederen ingezet en de gezelligheid gecreëerd, maar uiteindelijk was het net even minder leuk dan bij andere kampvuren. Maar toch gezellig.

De volgende ochtend zorgden de zeeverkenner voor een 'engels ontbijt' Dit bestond uit havermoutpap (pourage), witte

SCOUTKOERIER KORT.

Indochine de Bors.

Op zondag 21 maart verzorgde de Zaterdagochtendleiding, aangevuld met anderen, voor leiding en staf een Indische negen gangen maaltijd in de bar. Aan het diner gingen enkele weken van voorbereiding vooraf; het koken zelf nam ongeveer twee dagen in beslag. Het brein achter het diner was Gebouwenbeheerder Ad Borsboom.

bonen in tomatensaus (baked beans, gebakken eieren met spek (eggs and bacon) en brood met beleg. Goed gedaan. De rest van de ochtend werd gevuld met voetballen, watergevecht en boswandelingen.

's Middags werd er als vanouds en vertrouwd levend stratego gespeeld. Lex was de arbiter. Volgens enkelen werd er vals gespeeld (de chirurg met levens zou be-roofd zijn en men zou 'vrouwen' in de strijd geworpen hebben). Maar de onpartijdige en niet beïnvloedbare scheidsrechter besloot in z'n oneindige wijsheid, na uitgebreide discussies, dat de partij met verreweg de meeste levens, zonder veroverde vlag en met alle dames aanwezig in z'n gelederen gewonnen had. Proficiat.

's Middags werd alles en vertrok iedereen z'n gemak naar huis. Het bleek een zeer vermoeiend weekend te zijn geweest, maar wel erg geslaagd en zeker voor herhaling vatbaar.

Martin (Bagheera) van de Busse.

Chriet Titulaerhorde officieel erkend.
Met ingang van 25 maart 1993 is het de zaterdagmiddaghorde geoorloofd om zich de Chriet Titulaerhorde te noemen. Op deze datum ontving de horde namelijk de volgende brief:

Natuurlijk kan ik nauwelijks bezwaar maken als een groep van Scouting naar mij wordt genoemd. Ik stem dan ook van harte in met uw voorstel. Ik stel me ook voor om een keer te komen kijken als de groep enige tijd draaiende is. U kunt wellicht hiertoe een afspraak maken met mijn secretariaat.

Ik wens U graag veel succes.
Met vriendelijke groeten,

Chriet Titulaer.

Kimber Import Store zet K'77 op z'n kop.
(van onze muzikeredactie)
De Woerdense band 'The Kimber Import Store', met kookstaf Marco op keyboard, welpenlei(d)er Dave op drums, kookstaf Mark op bas, ex-sherrow Gerard op gitaar en Matthijs op microfoon, zette zaterdag 8 mei de jeugdsociëteit K'77 op z'n kop. Op 5 juni doen ze hetzelfde in Babylon.

Lei(d)ersweekend.

In het weekend van 16, 17 en 18 april was de vrijwel volledige staf van de Albert Schweitzergroep te vinden in een rustiek kamphuisje in de Drunense duinen, alwaar het 'Herman Bedankt'-kamp werd gehouden. Elders in deze Scoutkoerier kunt u een uitgebreid verslag lezen. De organisatie van het weekend was in handen van Siebren Keizer en Frank Tebbe.

Vossejacht.

(Alweer een leuk welpenverhaal)
Zaterdag 15 mei was er een vossejacht in de stad, een gezamenlijke uitzending van de Chriet Titulaerhorde en de landverkenners. De welpen moesten de vossen ontmaskeren door aan voorbijgangers te vragen: 'Is Chriet Titulaer technisch?' Als de voorbijganger een vos was zei hij of zij: 'Dat weet ik niet, hij heeft nog nooit mijn fiets gemaakt.' Als de voorbijganger gewoon voorbijganger was, antwoordde hij of zij iets anders. Van een vos kregen de welpen een stukje fietspuzzel, van een voorbijganger kregen ze niets. Eén groepje vond de fiets. Die brachten ze bij de politie, want die was gestolen.

Chriet Titulaer jarig.

Op 9 mei (moederdag) zag Chriet Titulaer, de beschermheer van de Titulaerhorde, Abraham. Vanzelfsprekend werd daarom op zaterdag 8 mei door de Titulaerhorde Chriets verjaardag gevierd.

Een bewijs hiervan zie je door de hele Scoutkoerier heen, want de Titulaerwelpen hebben (onder andere) allemaal Chrietjes getekend.

Boomplantdag.

Op 9, 10 en 12 april werd er op de boerderij gewerkt aan de inrichting van de speljungle.

Het belangrijkste wat gebeuren moest waren het aanbrengen van beschoeiingen van wilgentakken om de heuvels te stutten en het planten van bomen en struiken. Behalve leiding, staf, landverkenners, zeeverkenners en explorers waren er ook een aantal ouders aan het werk.

De organisatie van de werkzaamheden was in handen van de Junglecommissie (Dave Kortekaas en de terreincommissie), terwijl de catering op briljante wijze verzorgd werd door Marcha van de Berg.

DE VAKMAN
weet er meer van!

Woerdense IJzerhandel
Kruisstraat 1
3441 BW Woerden
03480 - 12934

Vakantiestemming

Schat, volgens mij ben ik vergeten de gaskraan dicht te doen....'

In dit geval gaan we uit van Jan Modaal, voor de Duitssprekenden Otto Normalverbrauch en in het Engels vaak aangeduid als Jo Average:

Man, vrouw en twee kinderen, met een gemiddeld jaarsalaris van zo'n 34.000 gulden, rijdend in een tweede-hands middenklasser. Niet te vergeten, het gezin Modaal heeft ook nog een hond, de huisvriend van de kinderen en het middel bij uitstek voor Jan om aan zijn gezag te onderwerpen. De caravan geleend van opa en oma en slechts twee weken vakantie, die dan ook ten volle benut moeten worden.

Vrijdagmiddag wordt er nog snel en niet geheel vlekkeloos gewerkt aan de "afronding van het werk". De rest van de puinhoop moet helaas voor anderen blijven liggen of wachten tot na de vakantie. En eindelijk om vijf uur is het dan zover, Jan mag met vakantie.

Snel naar huis, in de file, sh..., zijn de koffers al ingepakt!? De hond naar opa en oma, moeders heeft inmiddels het huis aan kant gemaakt, de plasjes moeten inmiddels bij de burens worden gedaan en vrijwel direct na de laatste snelle macaroni-hap begint het inladen van de auto. Veel te veel bagage, wat kan er thuis blijven? De koffie niet, want die is in het buitenland niet te drinken. Ook de plastic toiletbrillen blijven in moeders reistas, stel je voor, die buitenlandse toiletten... Dan het speelgoed van de kinderen maar, zelfs Pluis het konijn moet het ontgelden. En dan past alles er net in of op, er kan worden begonnen aan de vakantie. Want ja, ook de reis is al een deel van de vakantie, toch?

De route is helemaal uitgestippeld en als alles meezit kunnen ze om ongeveer elf uur vanavond op de camping zijn...als ze tenminste niet een half uur te laat waren vertrokken, maar dat halen ze op de snelweg wel in.

Na ongeveer een uurtje begint de jongste op de achterbank voor de eerste keer te etteren. Maar ach, we zijn flexibel en hebben er zin in, dus dat kan er nog wel bij. Twee uur later begint ook de tweede achterin mee te doen. Tevergeefs wordt

er een beroep gedaan op de leeftijd van de oudste, wat in dat geval ook wijsheid met zich mee zou moeten brengen. Helaas, die wijsheid ligt samen met Pluis het konijn thuis.

Ruzie op de achterbank, dan maar even stappen op de dichtstbijzijnde parkeerplaats, koffie en een broodje, en als toetje de conclusie dat ze nog redelijk op schema liggen. Dat valt allengs mee! Na vier uur echter begint de vermoeidheid zijn tol te eisen, verwijten over en weer, variërend van eerder naar bed moeten gaan tot 'jij ook met je achterlijke werk'. Moeder rijdt wel even verder, totdat ze de verkeerde afslag Parijs heeft genomen. Als wraak rijdt pa nog net ietsje harder dan gewenst.

De kinderen achterin vallen in slaap als dan eindelijk de bordjes met de plaats van bestemming aan de zijkant van de weg verschijnen. Ze moeten dan overigens nog zo'n 200 kilometer, maar dat zetten die Fransen er vaak niet op. 'We zijn er bijna,maar nog niet helemaal.'

Tweehonderd kilometer later en een hele ervaring rijker, belandt de familie Modaal op de camping "La Française" in de Dordogne. Ineens zijn alle zorgen van de dag en avond vergeten, want we zijn er nu toch.....?

De volgende dag begint Jan met het verkennen van de omgeving en een bezoekje aan het plaatselijke VVV-kantoor. Makkelijk zo'n boekje, wat en hoe

in het Frans. Er staan allerlei leuke tochtjes in en Jan begint al een hele planning te maken in zijn hoofd. 'Hoezo lijkt je dat niks, ben ik daar de hele dag voor op pad geweest?' is echter zijn weerwoord onder de macaroni van die avond. Maar goed, er heeft er in het gezin Modaal maar één de broek aan, en dat is meneer Modaal.

Ze zien in de daaropvolgende twee weken alle bezienswaardigheden in de omgeving en ze doen mee met alle activiteiten die er georganiseerd worden; daar hebben ze tenslotte voor betaald. De twee weken vakantie vliegen om, logisch met zo'n druk bezet programma, en voor ze het weten moeten ze alweer naar huis. De fotorolletjes worden ingeleverd en al terugkijkend op de vakantie kunnen ze maar één conclusie trekken: 'Het was druk'.

Als Jan op zijn werk terugkomt, heeft daar echter niemand oog voor, het is zo'n zootje. Aan het werk.... Na twee weken geniet Jan dan eindelijk van zijn welverdiende rust.....IN DE ZIEKTEWET!

Moraal: Neem eerst een paar daagjes voor jezelf en kick af, zodat je rustig op weg kunt gaan naar je bestemming! Zorg dat je uitrust.

Baloe

Klachtenmo

Mo beklagt zich over:

- Het feit dat er op zijn menukaart niets vermeld staat; krijgt hij soms niets?
- Er zit een haar in zijn soep.
- De tahoe: in de soep (nepvlees!).
- De te kleine lepel (hij ziet er inderdaad ietsje ondermaats uit).
- Het feit dat hij in het eerste hoofdrecht geen bami kan bekennen.
- De alsmaar doorzeurende hobo.
- Het gebrek aan krontjang-muziek.
- Het feit dat Mirjam niet in België is gebleven.
- Het hobo-rietje in hoofdrecht no. 2.
- De te lange pauzes tussen de gangen.
- De lontong die volgens hem niet gaar is.
- De vreemdsoortige banaan, kortom, hij heeft zich tegen heug en meug klem zitten vreten.

WATER

Definitie van water volgens de Bevers....

Water is nat.

Water is koud of warm (mamma doet altijd veel te heet).

Water wordt hard in de winter (waarom? weet ik niet).

Water is leuk om mee te spelen.

Water zit in een brandweerauto.

Water is leuk om de leiding mee nat te maken.

Water is ook leuk om de leiding in te gooien (sloot).

Water zit ook in je mond (spuug).

Water zit ook in je buik (dat hoor ik bij papa altijd zo goed als ik mijn hoofd op zijn buik leg). (zeker teveel gedronken).

Hieronder zijn de verjaardagen van al je Scouting-vriendjes en -vriendinnetjes te lezen, ten minste, van degenen die in de komende drie maanden jarig zijn. Allemaal van harte gefeliciteerd hoor, en dat jullie maar veel kadootjes mogen krijgen.

Juli.

- 3 Coen van Riet (Leiding Michiel de Ruyterwacht)
- 5 Wito Mink (Chriet Titulaerhorde)
- 7 Björn van Koert (Landverkenners)
- 10 Ronald Snel (Chriet Titulaerhorde)
- 22 Alexander Verbrugge (Chriet Titulaerhorde)
- 24 Jerusha Baars (Michiel de Ruyterwacht)
- 27 Mark Pernot (Michiel de Ruyterwacht)

Augustus.

- 1 Elvira Koeleman (Chriet Titulaerhorde)
- 1 Andre Schouten
(Leiding Landverkenners, materiaalmeester)
- 4 Esmay Nap (Bever)
- 5 Niran Straub (Michiel de Ruyterwacht)
- 9 Marco Beckers
(Leiding Chriet Titulaerhorde, Scoutkoerierredactie)
- 10 Mark Ligteringen (Chriet Titulaerhorde)
- 11 ... Jaap Landman (Groepsvoorzitter, spelbegeleider, lid
Dagelijks Bestuur Stichting, assistent-materiaalbeheerder)
- 11 Kelly van der Lingen (Luchtverkenners)
- 15 Luuk Voeten (Leiding Landverkenners)
- 21 Maaïke Oudshoorn (Chriet Titulaerhorde)
- 22 Robert-Paul Verver (Chriet Titulaerhorde)
- 23 Sjoerd-Jan Woudstra (Michiel de Ruyterwacht)
- 28 Jony Nederend (Bever)

September

- 2 Coen van Steijn (Bever)
- 3 Richard van de Brink (Michiel de Ruyterwacht)
- 4 Carel Blok (Luchtverkenners)
- 13 Jeroen Idsinga (Michiel de Ruyterwacht)
- 14 Victor van Beijma (Leiding Luchtverkenners)
- 14 Nanda van de Meer (Bever)
- 15 Ad Borsboom (Gebouwenbeheerder,
leiding Holbihorde, lid Dagelijks Bestuur Stichting)
- 19 Sylvian Post (Chriet Titulaerhorde)
- 21 Rogier van Klingeren (Michiel de Ruyterwacht)
- 24 Simone Brand
(Leiding Michiel de Ruyterwacht, botenverhuurder)
- 28 Frans Snel (Chriet Titulaerhorde)
- 29 Rene Bloemheuvel (Bever)
- 29 Willemijn Jongens (Lid)
- 30 Marjolein Roerhorst (Scoutkoerierredactie)

Telefoonnummers:

Boerderij Antoniahoeve	11500
Secretaris Stichtingsbestuur (Gert van Rootselaar)	20634
Secretaresse Groepsbestuur (Joke van Aarst)	15788
(b.g.g. Jaap Landman)	14839
Contactpersoon Bevers (Barbara van Dijk)	15817
Contactpersoon Holbihorde (Zat.ochtendwelpen)	
(Ad Borsboom)	11161
Contactpersoon Ch.Titulaerhorde (Zat.mid.welpen)	
(Marcha van der Berg)	17080
Contactpersoon Esta's (Jeroen Verhoeven)	13491
Contactpersoon Landverkenners (Wouter Snijder)	12918
Contactpersoon Michiel de Ruyterwacht (Zeeverk.) (Nico Smit)	16598
Contactpersoon Luchtverkenners (Jkhr. Victor van Beijma)	18158
Redactie Scoutkoerier (Marjolein Roerhorst)	34241
Gebouwenbeheerder (Ad Borsboom)	11161
Terreinbeheerder (Ritsaert Snijder)	32416
Verhuurder (Lex Vroemen) (werk:10955)	24794
Materiaalmeester (Andre Schouten)	13452
Botenbeheerder (Bert Haanappel)	14382
Botenverhuurder (Familie Brand)	16552

* ERRATUM *

In de Scoutkoerier van december 1992 is per abuis de verjaardag van Fenna Logcher (Michiel de Ruyterwacht) op 19 februari niet vermeld. Onze excuses hiervoor en alsnog gefeliciteerd!

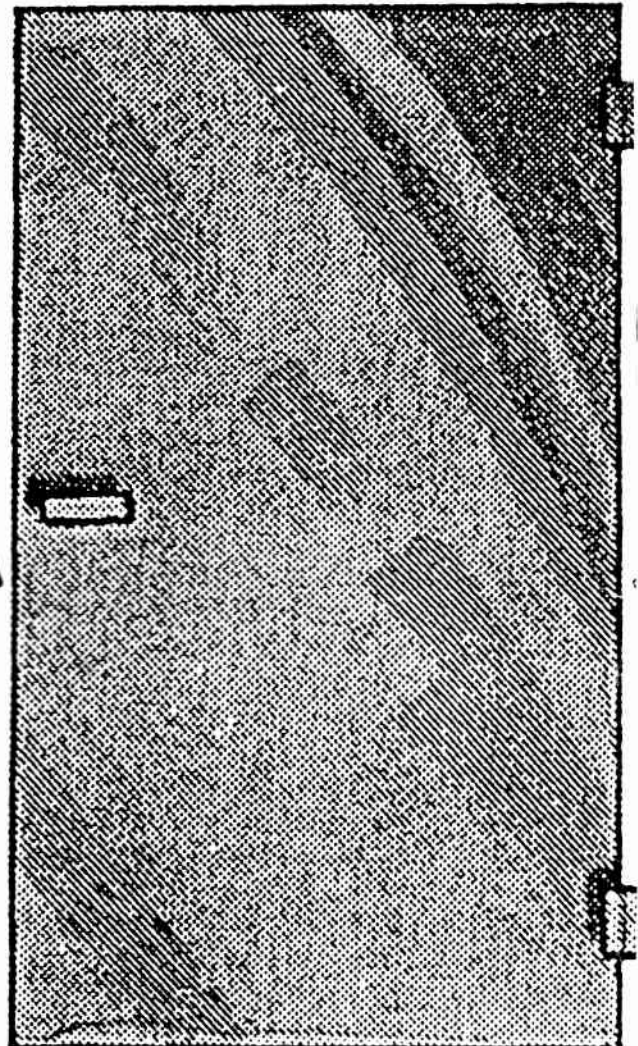
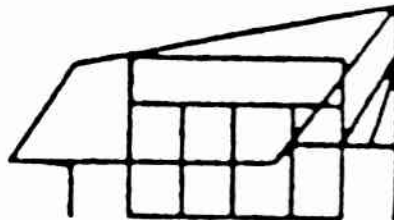
De verjaardagenlijst is gebaseerd op het ledenadministratiebord in het bestuurshok.

VOOR ALLE SOORTEN GLAS..... DELGLASS BELLEN!

WIJ GARANDEREN:

- Hoogwaardige kwaliteit
- Jarenlange ervaring
- Gunstige prijzen
- Snelle levertijden
- Unieke service
- Glasreparatie

Specialist in het leveren
en plaatsen van
hardglazen deuren.

DELGLASS

LEKOORD 73 - 3448 VT - WOERDEN TEL.: 03480 - 1 71 57

SHOWROOM/WERKPLAATS: KUIPERSWEG 13D

TEL.: 03480 - 2 03 02